

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. 1. 2019 v Plzni v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Jana Špety a přísedících Jiřiny Švábové a Bc. Lidmily Jankové

takto:

Obžalovaný

I. V. , narozený v , řidič, trvale bytem , t. č. bytem

je vinen, že

v přesně nezjištěných dnech v období od 11. 2. do 10. 3. 2017 ve svém bydlišti v bytě na adrese a na dalším nezjištěném místě poblíž v kabině kamionu, který řídil v rámci svého zaměstnání, nejméně ve čtyřech případech líbal na genitáliích nezletilou poškozenou P. Š. , narozenou a zasouval jí pohlavní úd do vagíny a vykonal pohlavní styk, přestože znal věk, intelekt, mravní a rozumovou vyspělost nezletilé poškozené jako mladší sestry své partnerky a nezletilá poškozená vzhledem k těmto okolnostem nebyla schopna chápat smysl jeho jednání a jeho důsledky a nebyla schopna posoudit význam odporu proti takovému jednání a dát najevo nesouhlas s takovým jednáním

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let

čímž spáchal

pokračující zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a)

trestního zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) roku**

Podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které soud provedl v hlavním líčení, bylo zjištěno, že obžalovaný I. V. bydlel v roce 2017 v bytě na adrese [redacted] ve společné domácnosti se svojí partnerkou, svědkyní M. Š. V té době vychovávali dvě společné nezletilé děti a dvě nezletilé děti svědkyně z předchozího vztahu. Svědkyně M. Š. je starší sestrou nezletilé poškozené P. Š. Tato obžalovaného a svědkyni v jejich bydlišti navštěvovala, pomáhala s péčí o nezletilé děti a někdy v tomto bytě přespala. V době od 11. 2. do 13. 2. 2017 byla svědkyně M. Š. hospitalizována v [redacted] nemocnici [redacted] na gynekologicko-porodnickém oddělení v souvislosti s jejím dalším těhotenstvím, když dne [redacted] se jí narodilo další dítě. V této době nezletilá poškozená P. Š. opětovně docházela do zmíněného bytu, aby obžalovanému pomohla s péčí o nezletilé děti a také zde přespávala. Toto trvalo i po návratu svědkyně M. Š. z nemocnice. V této době, nejméně do 10. 3. 2017, kdy došlo ze strany další sestry nezletilé poškozené, svědkyně N. D. k podání trestního oznámení pro stíhanou trestnou činnost, obžalovaný I. V. v předmětném bytě nejméně ve třech případech líbal nezletilou poškozenou na genitáliích a zasouval jí pohlavní úd do vagíny a vykonal pohlavní styk. Nejméně v jednom případě tak jednal i v přítomnosti své partnerky, svědkyně M. Š., tedy po jejím návratu z nemocnice. Nejméně v jednom případě se pak popsaného jednání dopustil vůči nezletilé poškozené P. Š. na neustanoveném místě poblíž [redacted] v kabině kamionu, který řídil v rámci svého zaměstnání, neboť v té době pracoval jako řidič nákladní přepravy. Vzhledem k tomu, že nezletilá poškozená je sestrou jeho partnerky a velmi často docházela do jeho domácnosti, obžalovaný musel znát její věk, stejně tak intelekt, mravní a rozumovou vyspělost. Vzhledem k těmto okolnostem nezletilá poškozená nebyla schopná chápat smysl popsaného jednání obžalovaného I. V., stejně tak jeho důsledky a nebyla schopna posoudit význam odporu proti takovému jednání a samozřejmě dát najevo souhlas s takovýmto jednáním. Později se svěčila s jednáním obžalovaného svojí sestře, svědkyni N. D., která dne 10. 3. 2017 podala trestní oznámení u příslušné součásti Policie ČR.
2. Trestní stíhání obžalovaného I. V. pro zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství policie [redacted] kraje, Územní odbor [redacted], 2. oddělení obecné kriminality SKPV ze dne 6. 6. 2017 č. j. KRPK-19231-57/TČ-2017-190272, které mu bylo doručeno dne 30. 6. 2017. Přípisem Policie ČR, Krajské policie ČR, Krajské ředitelství policie [redacted] kraje, odbor obecné kriminality ze dne 23. 4. 2018 č. j. KRPK-19231-121/TČ-2017-190070, který byl obžalovanému doručen dne 27. 4. 2018, byl upozorněn na změnu právní kvalifikace s tím, že jeho jednání popsané ve výrokové části citovaného usnesení bude dále posuzováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
3. **Obžalovaný I. V.** byl v přípravném řízení o zahájení trestního stíhání vyslechnut dne 3. 7. 2017 (**č. l. 49**). Uvedl pouze, že se zahájením trestního stíhání nesouhlasí, vše, co je v něm uvedeno, popírá, vše je smyšlené a vykonstruované proti jeho osobě rodinou Š. Obvinění ho dostalo psychicky na dno a neví, co bude dál, neboť je to rodina jeho současné družky, se kterou má děti a teď se jim narodilo další. Odmítá jakékoliv nařčení z toho, že se měl dopustit trestného činu, pro který bylo proti němu zahájeno trestní stíhání. Víc nemá, co by

v současné době k věci uvedl. Další výslech obžalovaného v přípravném řízení se konal dne 14. 8. 2017 (č. 1. 51). Uvedl, že se mezi ním a P. Š. neodehrával žádný sex. To, co uváděla poškozená, že ji měl zneužít, se nezakládá na pravdě. Ona uváděla, že u toho měla být její starší sestra M. Š. a mělo se to odehrát v ložnici, což není pravda. Nesouhlasí s tím, z čeho je obviněný, tedy z toho pohlavního zneužívání. Ničeho, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání, se nedopustil. Své neteři (pozn. má se jednat o nezletilou poškozenou) psal SMS, že ji miluje, ale jako dceru, nikdy to nemyslel tak, že ji miluje jako přítelkyni nebo jako ženu. Uvědomil si, že je to nezletilé dítě. Nikdy se nestalo, že by s P. spal přes noc ve společné posteli. Když u nich byla P. přes noc, tak spávala v dětském pokoji na palandě, kde původně spala S., a S. spala u babičky. Ty holky se vždycky měnily, aby se tam vešly. V jednom případě, když M. jela do nemocnice, to bylo v březnu nebo únoru 2017, v sobotu, tak P. spala u nich v ložnici s malou K. a on byl v obývacím pokoji, kde koukal na televizi s A. P., která u něho byla na návštěvě, a hráli žolíky do 4.00 hodin ráno. Pak zůstal v obývacím pokoji a tam spal asi do 7.30 hodin. V ten den, kdy M. Š. odvezli do nemocnice, šli odpoledne nakoupit do . P. se mu svěřila, že se bojí jít domů, když je její starší bratr doma na propustce, že jí ubližuje a že ji měl pohlavně zneužít. Ptal se jí, proč to neřekla rodičům, proč nevzbudila mámu a neřekla jí, že jí K. ubližuje. Ona mu řekla, že jí máma řekla, aby si nevymýšlela, šla se umýt a lehnout si. Také se jí ptal, proč to neřekla tátovi a ona řekla, že se táty bojí. Potom to doma řekl svojí přítelkyni, kterou odpoledne odvezli do nemocnice. Porazilo ji to. P. v kamionu měl. Když stál u Penny marketu v , kde si koupil jídlo, zahlédl P. a zavolal na ni, ona mu řekla, že jde za M. Rekl jí, že jede domů a že může jet s ním. Cesta trvala cca 15 – 20 minut, večer s kamionem odjížděl do práce a ona zůstala u nich. Bylo to asi v únoru 2017. P. měla říci jeho přítelkyni M., že ji měl K. zneužít asi sedmkrát nebo devětkrát, mělo to trvat od prosince 2016. Rekl jí to v sobotu, než ji odvezli do nemocnice. Pak jí to psala ještě v SMS, které může přítelkyně kdykoliv předložit. P. vyprávěla ve škole, že jí to obžalovaný udělal. Když se dozvěděl, že je P. zneužívána K., tak o tom s ním nemluvil, jen hned v pondělí po té sobotě volal P. mámě a sdělil jí, že ji měl K. znásilnit. Ten den to také volal svému tchánovi, kterému to také řekl. Asi rok a půl před tím se bavil s N., sestrou M., kdy ta mu měla říci, že P. měla vyprávět, že obžalovaný měl na někoho najíždět kamionem. Od té doby si na ni dával pozor, řekla o ní, že je zákeřná svině, že jí nikdo nevěří. Pokud jde o to, jaká telefonní čísla používal od léta 2016, pak se jednalo o jeden firemní telefon a jeden soukromý telefon. To bylo od března 2015 do března 2017. Od března 2017 má opět dva, služební a soukromý. P. měla jeden mobilní telefon od obžalovaného, aby byla v kontaktu s M. Předtím měla dva telefony, ale rozbité. P. si psala nejdřív s M. a potom obžalovanému poslala své telefonní číslo a psala si i s ním. Bylo to od půlky února a obžalovaný se ptal M., kde vzala jeho telefonní číslo. Zpočátku si psali obden, jak bylo ve škole, jestli k nim půjde a podobně. Psala mu i deset až patnáct SMS denně, také si volali. Psali si během celého dne, dvakrát až třikrát i večer. V řízení před soudem byl obžalovaný vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 1. 10. 2018 (č. 1. 245). Uvedl, že je pravdou, že P. Š. s mladší sestrou N. k nim chodily. Od roku 2016 od jeho narozenin, tedy od , se pohádaly s jejich mámou z důvodu, že jedna druhé sebrala telefon a ničily si ho. Chodily si k němu a přítelkyni M. stěžovat, takže se rozčílil a jejich máma I. říkala, co si to dovoluje, že to jsou její dcery. Obžalovaný řekl, že jestli se tam chtějí chodit dohadovat o telefon, tak tam nemusí chodit. Nemusí tam chodit žebrat, že nemají co jíst. Takže od toho srpna do února 2017 se spolu nebavili, ony k nim vůbec nechodily. V další části výpovědi popisoval situaci v roce 2017 nebo v roce 2016, která se týkala návštěvy svědkyně I. Š. s nezletilou poškozenou a N. Š. z důvodu menstruace nezletilé poškozené a žádosti o hygienické potřeby. Až do toho února se tedy spolu nebavili, pak k nim začala P. chodit, asi se domluvila s M. Chodila s mladší sestrou N. s tím, že jim bude pomáhat hlídat holky, protože mezitím se narodila K. a M. byla těhotná. Holky ho tenkrát viděly v krámu, tak jim nabídl, že by jim mohly pomáhat. Nejdřív mu jejich máma nadávala, že je osočuje a pak je tahá k nim. Obžalovaný byl proti tomu, ale M.,

protože je nejstarší sestra, na to kývla. Chodil nakupovat a bral holky s sebou. Ony si ho oblíbily a chodily pomáhat. Dopadlo to tak, že M. odvezli do porodnice v únoru 2017 a P. se nabídla, že u nich bude spávat. Holky tam spávaly i předtím, když obžalovaný nebyl doma. Když byl doma, tak spali všichni odděleně. Obžalovaný si nepřál, aby spaly s dětmi, tak buď spaly v obývacím pokoji, nebo s N. v dětském pokoji. Nikdy nepřipustil, aby mezi nimi něco takového vzniklo. Paní P. k nim chodila, a když se koupaly jeho dvě holky, tak P. za ním chodila a A. F. si toho všimla. P. jí měla říci, že má obžalovaného strašně ráda, že ho miluje. Ona jí řekla, že je táta od dvou dětí a že by jí mohl dělat tátou, strejdu. Z jeho strany s tou P. nedošlo k žádnému kontaktu. Je sice pětkrát, šestkrát trestaný, z toho třikrát ve výkonu trestu, ale pro jiné paragrafy. Není pravda, jak ona uvádí, že do ní měl zasunovat penis, že jí měl pusinkovat nebo olizovat. Telefonovali si, obžalovaný jí dokonce telefon dal, protože N. jí telefon zničila. Chtěl, aby byla v kontaktu s M. P. mu také říkala, že máma doma nevaří, proto nemá co jíst a u nich že jí chutná, tak chodí radši k nim. Ke skutečnosti, že v době od 21. 2. 2017 do 8. 3. 2017 proběhlo mezi ním a nezletilou poškozenou 514 telefonických kontaktů, uvedl, že nevěděl, co s tou P. přesně je a když M. odvezli do porodnice, tak ten den se mu svěřila, že jí to K. měl dělat. To je její starší bratr J. Š. Dost ho to zarazilo a vzpomněl si na to krvácení, jak přišla ta J. P. se mu svěřila, že jí to K. vždycky měl dělat, když byl doma na propustce. Když se to dozvěděl, tak to řekl M. a ta to řekla mámě. Ten samý den to obžalovaný volal P. Š., tátovi, a ten řekl, že to není možné. Ona se mu svěřila v únoru 2017 a k těm telefonickým kontaktům mezi nimi docházelo tak často proto, aby jí otevřel, co s ní vlastně je. On nevěděl, že byla znásilňována bratrem. Obžalovaný jí řekl, proč nešla za mámou nebo za tátou a ona řekla, že táta byl v tu dobu opilý a mámě, když řekla, že krvácí, tak jí odpověděla, ať si přestane vymýšlet, umyje se a jde si lehnout. Prostě jí nevěřili. Se sestrou M. N. se o tomhle nebavil, asi dva roky zpátky se o tom bavil s její sestrou D., že nedej Bože, aby ten K. P. jednou ublížil. Ona mu odpověděla, že to nebude možné a že tomu nechce věřit. Telefonický kontakt mezi obžalovaným a P. byl oboustranný, spíše kontaktovala ona jeho. Když v únoru 2017 odvezli M. do porodnice, tak tam byla asi devět dní, přesně neví. V tu dobu u nich byla P. i s tou N., i sama. Vždycky spala odděleně. Byly tam i jeho dvě dcery a dvě děti, které vychovává. Byt je o velikosti 3+1. N. se S. spali na palandě nahoře, to jsou děti družky z předchozího vztahu, M. a K. spaly dole. N. u nich v tu dobu nespala, protože se bála. P. spala v ložnici, mezitím se probudila K., kterou uložil do postele s tím, že obžalovaný nepůjde spát. P. se rozhodla, že bude spát v obýváku, pak že bude spát v ložnici. Obžalovaný tam měl kamarádku, se kterou hráli žolíky. On byl do čtyř do rána vzhůru a hráli s kamarádkou žolíky, koukali na televizi a pili kolu s rumem. Je pravdou, že P. psal, že ji miluje, ale jako dceru. I když to není jeho dcera, bylo to proto, že ho to tak napadlo. Chtěl tu holku víc otevřít, aby se mu svěřila, co tam vzniklo za problém. Pokud by se víc otevřela, tak by řekl rodičům, proč se holka bojí, nebo proč tam vznikl ten konflikt. On jim to i říkal a říkal to i M., když se to v tu sobotu dozvěděl. M. volala z porodnice mámě, že P. byla znásilňovaná. On se nemohl dovolat táty, tak ho kontaktoval v pondělí. Řekl mu, že P. měl K. znásilnit. Tu zprávu, že ji miluje, jí poslal asi třikrát. Potom se mu zdála být taková veselejší. P. s N. u něj byly dvacetkrát, třicetkrát, spávala tam, i když obžalovaný nebyl doma. Když byl doma, tak tam spala tak osmkrát, desetkrát, ale to M. byla ještě doma. Když byla pryč, tak on se vrátil ve čtvrtek a P. tam spala z pátku na sobotu, ze soboty na neděli a z neděle na pondělí. Chodila vždycky kolem třetí hodiny domů, protože chodila do školy. Takže tam spala asi dvakrát nebo třikrát, když byl doma. Dále se vyjadřoval ke konfliktům s rodinou P. Š., stručně že byl napaden I. Š., že je násilník malých dětí. Také mu vyhrožoval její táta, když byl napitý. O tom, že P. měl zneužívat její bratr J., mluvil se svojí obhájkyňou a se svým bratrem. Také to volal na sociálku do , kde mu řekli, aby došel na policii. V tu dobu jel do Itálie, tak tomu nevěnoval pozornost, nepovažoval to za nutné, nevěřil tomu. Sociálka pak volala jemu, že jí měl ublížit, když s tím nešel na policii. Kromě té cesty, kdy vezl P. z Penny marketu, s ní nikdy nebyl úplně sám. Dále se vyjadřoval ke vztahu P. a

J. a uvedl, že P. mu řekla, že má strach, až K. přijede domů. Vždycky se trásla, když ten K. přijel domů, a když M. odvezli do porodnice, tak mu řekla, co se tenkrát stalo. Dále se vyjadřoval ke vztahu M. se svou rodinou a doplnil, že v současné době P. s M. komunikuje, a když byl obžalovaný v Anglii, M. mu psala SMS, že P. s N. k nim chodí domů. I když měly od táty zákaz, tak spolu komunikovaly přes Facebook. Psali si a on se s ní také osobně bavil a chtěl vědět, kde vězí ta pravda. Ona řekla obžalovanému, že on to nebyl, že to byl K. Jsou na to SMS, které má nafocené paní obhájkyň. Obžalovaný dále vypovídal v hlavním líčení dne 2. 10. 2018 (č. 1. 253) poté, co byl přehráán obrazový a zvukový záznam pořízený o výsledku osoby mladší osmnácti let – nezletilé svědkyně P. Š. Uvedl, že s ním v kamionu byla, ale jen od Penny k bydlišti. V Německu s ním být nemohla, protože v tu dobu jezdil pro firmu . To se vozily plastové flašky do limonádových fabrik. V tu dobu jezdil z Norimberku na Jesenici, kde bylo skladiště. Z Norimberku do Aše a z Aše na Jesenici nejezdil. To by byla zájždka a musel by to hradit ze svého. Proto P. s ním nemohla být v Německu. Do Německa jezdil sám. Není pravda, co P. říkala, že se dělo u nich doma. Obžalovaný byl v tu dobu převážně o sobotách pryč. P. u nich spala o víkendu, ale v ložnici a bez něho, spala tam s M. On byl v obýváku. M. tehdy odjela do porodnice. Bylo to právě v sobotu v únoru 2017. Až do porodu tam nezůstala. Oni ji jednou pustili a pak tam zase musela jet, protože nemohla mít sanitku. Jel pro ni asi čtyřikrát, odvážel ji tam. Myslí si, že naposledy v tom únoru ji odvážela sanitka. Neví, proč nezletilá P. takto vypovíдалa. Obžalovaný se tehdy bavil s P. nejstarší sestrou N., že jak se té holce něco slíbí a nesplní se to, tak je zákeřná. K dotazu, zda mu na záznamu připadala zákeřná, uvedl, že u dětí to nějak nepozoroval. P. je jednou taková a jednou maková. Tak třeba říkala, že jí obžalovaný měl líbat na přirození, tak to není pravda. To nedělá ani u své přítelkyně, protože se mu z toho zvedá žaludek. Když M. odváželi do porodnice, tak byl v tu dobu doma, byl na paragrafu. P. buď spala v ložnici, ale s K. Na pomoc mu přišla právě sousedka A. P. Obžalovaný tu noc nespál, protože byl nervózní. Když tam P. byla, tak spal v obýváku. Nemluví jenom o jednom dnu, ale o dvou. Dále obžalovaný vypovídal v hlavním líčení dne 26. 11. 2018 (č. 1. 280). Vyjadřoval se k situaci ze dne 25. 11. 2018, o které vypovíдалa svědkyně M. Š. a která je popsána ve zprávě Městského úřadu v ze dne 4. 12. 2018 (o tom zmínka v další části odůvodnění). Uvedl, že 25. 11. 2018 byl doma, protože přijel ve čtvrtek z Itálie. P. k nim přišla v 9.30 hodin a byla vymrzlá. Obžalovaný nadával, proč k nim ta holka pořád chodí. Přítelkyně mu řekla, že je to její sestra a že jí v tom nemůže zabránit. Zavolał policii, která přijela se sociální pracovníci. Vše jim vysvětlil a P. odvezli do Nemocnice v . Přítelkyně jí vyfotila a měla poraněný levý nebo pravý bok, měl ji skopat bratr J. P. mu řekla, že jí měla ublížit matka, měla jí v pátek nafackovat. Důvod z ní nedostal a říkala, že byla od krve. Byla odvezena od M., v žádném parku ji nenašli. Naposledy obžalovaný vypovídal v hlavním líčení dne 9. 1. 2019 (č. 1. 296) poté, co byl seznámen s výpovědí nezletilé poškozené P. Š., která byla v tomto hlavním líčení vyslechnuta. Uvedl, že telefon jí slíbila jeho partnerka, protože P. řekla, že si ho rozbila. Obžalovaný měl doma dva koupené telefony pro svoje holky. Telefon jí nedali proto, aby řekla, že to udělal J., obžalovaný jen řekl, aby řekla, jak to bylo. Paní P. nezná, neví, že by si tam P. měla stěžovat. Jeho partnerka říkala, že ji zná, ale také ji neviděla. Pokud jde o dopis (viz č. 1. 276), tak ho P. přinesla sama jeho partnerce, když byl mimo republiku. Obžalovaný nesliboval, že jí za to koupí telefon nebo jí dá tablet. Včerejšího dne jí psala partnerka. Obžalovaný nevěděl, proč jim P. přinesla dopis, přinesla ho domů a dala ho do schránky.

4. Z výše uvedeného je zřejmé, že obžalovaný J. V. žalovanou trestnou činnost v plném rozsahu popíral. Podle názoru soudu však jeho obhajoba, v mnohých bodech velice nelogická, nemohla ve světle dalších shromážděných a provedených důkazů obstát. Obžalovaný je především usvědčován svědeckou výpovědí nezletilé P. Š., která byla vyslechnuta jednak v přípravném řízení, jednak v řízení před soudem, když na základě listinných důkazů předložených státním zástupcem tato nutnost vyvstala. Věrohodnost tohoto důkazu, tedy

5. **Nezletilá poškozená P** [redacted] **Š** [redacted] byla v přípravném řízení jako svědkyně vyslechnuta dne 8. 8. 2017 (**č. 1. 55**). Výslech byl konán v souladu s ustanovením § 102 odst. 1 trestního řádu, jak již bylo řečeno, výslechu byla přítomna znalkyně – psycholožka. O průběhu výslechu byl pořízen obrazový a zvukový záznam, který byl k důkazu proveden v hlavním líčení dne 2. 10. 2018 (**č. 1. 253**). Z tohoto úkonu je zřejmé, že nezletilé poškozené byly při výslechu s ohledem na její věk a rozumové schopnosti kladeny vyslýchající policejní komisařkou dotazy, ovšem pokud se tyto týkaly stíhané trestné činnosti, nezletilá poškozená převážně mlčela nebo jen pokývala nebo zakroutila hlavou na znamení souhlasu či nesouhlasu. Z jejího výslechu kromě jiného vyplynulo, že na dotaz, zda nějakou dobu chodila k sestře M [redacted] pomáhat s dětmi, souhlasně zakývala hlavou. Na další dotaz uvedla, že sestra M [redacted] má pět dětí a některé umí vyjmenovat. M [redacted] má [redacted] roky, K [redacted] [redacted] roky, S [redacted] [redacted] nebo [redacted] a teď se narodila E [redacted]. N [redacted] má [redacted]. Chodila tam pomáhat každý den, když přišla ze školy. Nejprve uklidila barák. Na dotaz, zdali šla nejdřív domů a pak k M [redacted], souhlasně zakývala hlavou. Od M [redacted] chodila každý večer domů. Na dotaz, zda tam někdy přespala, souhlasně zakývala hlavou a uvedla, že jenom o víkendech. Dále souhlasně zakývala hlavou na dotaz, zda tam spala někdy o prázdninách. Na dotaz, zda spala s M [redacted] na posteli nebo s dětmi uvedla, že někdy spala na palandě a někdy s nima a na dotaz, zda jako s M [redacted], zakývala hlavou. Dále uvedla, že M [redacted] bydlí s I [redacted] a na dotaz, zda je to její přítel, souhlasně zakývala hlavou. Jmenuje se I [redacted] V [redacted]. Když spala na palandě, tak spala místo S [redacted] a S [redacted] spala u babičky. Na palandě spala nahoře. Na dotaz, když S [redacted] nebyla u babičky, zda spala s M [redacted] v posteli, souhlasně zakývala hlavou. Stejně tak učinila na dotaz, zda M [redacted] spí v ložnici a na dotaz, zda palanda je v dětském pokojíčku. Na dotaz, zda když spala s M [redacted], tak tam spal i I [redacted], opětovně zakývala hlavou. Ona spala vedle postýlky a na dotaz, zdali na kraji, souhlasně zakývala hlavou. Vedle ní spal I [redacted] a pak M [redacted]. Na dotaz, že z jedné strany měla postýlku a z druhé I [redacted], souhlasně zakývala hlavou. I [redacted] brala jako strejdu a na dotaz, že měli vztah jako strejda a neteř, souhlasně zakývala hlavou. Na další dotaz, zdali bylo mezi nimi něco víc, třeba nějaké intimnosti, jestli jí třeba dal pusu nebo se objímali a hladili, nejprve mlčela a potom souhlasně zakývala hlavou. Poprvé to bylo, když M [redacted] odjela do nemocnice tehle měsíc. Na dotaz, zda to bylo spíše tento rok, souhlasně zakývala hlavou. Na dotaz, zdali byla s I [redacted] a s dětmi doma, souhlasně zakývala hlavou a vypověděla, že potom šli za tátou. I [redacted] se totiž zeptal táty, jestli mu může pomáhat s dětmi. Na dotaz, zda s tím tatínek souhlasil a ona šla k I [redacted] a byla s ním a dětmi sama doma a pomáhala, opětovně souhlasně zakývala hlavou. Spala v ložnici. Souhlasně zakývala hlavou na dotaz, zda spala s I [redacted] v posteli. Na dotaz, zda byl ještě někdo v ložnici, nesouhlasně zakývala hlavou a doplnila, že K [redacted] byla v postýlce. Dále uvedla, že spala a potom ji začal líbat a ona mu řekla, že chce spát. Na dotaz, zda ji líbal na pusu, souhlasně zakývala hlavou. Stejně tak na dotaz, zda měla na sobě pyžamko. I [redacted] spal nahatý. Na další dotaz, zdali bylo něco víc, než to líbání, opětovně souhlasně zakývala hlavou. Na další dotaz, co to bylo, mlčela a byla nervózní a reagovala na předložené pomůcky v podobě panenek. Dále byla dotazována, zdali ví, co je to, když se muž s ženou miluje a co je to pohlavní styk a z výslechu je evidentní, že nevěděla, o co se jedná. Na další dotaz, co bylo po tom líbání a co jí I [redacted] dělal dalšího, mlčela a na dotaz, zda jí někde hladil, nesouhlasně kývala hlavou. Na další dotaz, zda to souviselo nějak s pipinou, souhlasně kývala hlavou. Stejně tak na dotaz, zda jí do pipiny něco strkal. Na další dotaz, co jí tam strkal, mlčela a poté uvedla, že to bylo tlusté a souhlasným zakýváním hlavou potvrdila, že to byl pind'our. Když jí bylo vysvětleno, že pohlavní styk je to, že se muž se ženou miluje a znamená to, že se pind'our dá do pipiny a zdali to dělali, souhlasně zakývala hlavou. Na dotaz, zda jí to udělal jednou nebo vícekrát, ukázala na prstech

pravé ruky tři prsty a souhlasně zakývala hlavou na dotaz, že se to poprvé stalo u I. doma a také uvedla, že poprvé se to stalo doma, protože M. byla tři, čtyři dny v nemocnici a bylo to třikrát taky doma, což také potvrdila k dotazu souhlasným zakýváním hlavy. M. doma nebyla, vždycky byla pryč a potom to bylo ještě jednou, když byla doma. M. byla taky v ložnici a nic neříkala a nebránila ségru. Na dotaz, zdali o tom tedy věděla a byla přítomna, jak to spolu dělali, souhlasně zakývala hlavou. M. byla ticho, ležela na posteli a potom jí řekli, že jí to dělá a potom M. práskla dveřmi a uložila K. K dotazu, zdali ona to věděla, že se s I. milují, souhlasně zakývala hlavou. Stejně tak na dotaz, zda to byl jen ten jeden případ. Mobil, který měla, dostala od I. a má ho teď táta. Koupil jí ho proto, aby si mohli psát a mamce říkal, že jí naučí psát. Psal jí v noci, že ji prý miluje. Na dotaz, zdali to milování, o kterém se nyní baví, bylo jenom s I., souhlasně zakývala hlavou a uvedla, že s nikým jiným ne. K dotazu znalkyně a po ukázce na panence souhlasným zakýváním hlavou potvrdila, že ji líbal na obličej. Dále k dalším dotazům znalkyně uvedla, že chtěla zdrhnout, ale on zamkl dveře a říkal, že nemůže zdrhnout, že je noc. Souhlasným zakýváním hlavou potvrdila, že se jí to nelíbilo, a proto chtěla zdrhnout. I. říkal, že M. nemiluje, že miluje ji. Dále uvedla, že když musela ze školy, tak ji vzal do Německa a ona jela s ním a mamka o tom nevěděla. Jeli kamionem, on tam vzal zboží. Odpočívali někde a na dotaz policejní komisařky, zda si vzpomene, co tam dělali a zdali to bylo to samé, co dělali v posteli, souhlasně zakývala hlavou. Stejně tak na dotaz, zda to bylo v kamionu a v Německu. Dále uvedla, že se to nedělá. N. říkala, že se to nedělá, že je to ošklivé. I. jí sliboval, že jí koupí telefon a nové boty. Nesouhlasným zakýváním hlavy potvrdila, že jí je nekoupil. Dále byla dotázána znalkyní, zdali ji I. líbal i jinde než na rty a na pusu. Nezletilá poškozená mlčela. Na opakovaný dotaz policejní komisařky, zdali to bylo na pipinu, souhlasně zakývala hlavou. Na další dotaz znalkyně, zda to, co uvedla, je pravda, souhlasně zakývala hlavou. Řekla o tom jenom ségře N. a ta už se odstěhovala do Německa. Souhlasným zakýváním hlavou potvrdila, že si s I. povídali o tom, jestli to může někomu říci, co se mezi nimi stalo. Dále uvedla, že I. říkal, že to nesmí nikomu říci, jinak to I. a M. svedou na bráchu. V průběhu řízení před soudem předložil státní zástupce dne 8. 10. 2018 soudu listinné důkazy, na které musel soud reagovat v rámci důkazního řízení. Jednalo se o protokol o trestním oznámení, který dne 3. 10. 2018 podala M. B. na příslušnou součást Policie ČR (č. 1. 260) a úřední záznam o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu sepsaný se jmenovanou dne 3. 10. 2018 (č. 1. 262). Dále se jednalo o úřední záznam o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu sepsaný ve stejný den s U. F. (č. 1. 264). Je třeba se zmínit, že tyto důkazy, které byly opatřeny v jiné trestní věci, poskytly soudu informace, že nezletilá poškozená měla ve svém okolí prohlašovat, že pohlavní styk s ní měl vykonat její bratr, ač to předtím na policii popírala. Jak s těmito důkazy soud naložil, bude uvedeno dále. Dále státní zástupce dne 23. 11. 2018 předložil soudu úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu sepsaný s nezletilou poškozenou P. Š. dne 22. 11. 2018 (č. 1. 274), jednalo se také o listinný důkaz v jiné trestní věci. Vzhledem k tomu, že z tohoto důkazu vyplynulo, že nezletilá poškozená vysvětlila důvody, proč měla změnit svá původní tvrzení, rozhodl se soud nezletilou poškozenou vyslechnout jako svědkyni v hlavním líčení. K tomu došlo dne 9. 1. 2019 (č. 1. 296). Výslech se opětovně konal v souladu s ustanovením § 102 odst. 1 trestního řádu, výslechu byla přítomna již několikrát citovaná znalkyně a také matka nezletilé poškozené. Pochopitelně se výslech konal v nepřítomnosti obžalovaného a po dobu jeho trvání byla z hlavního líčení vyloučena veřejnost. Při výslechu pak v jednací síni byla nastolena situace tak, jak je popsána na třetí straně protokolu o hlavním líčení (č. 1. 297). Nezletilá poškozená jako svědkyně uvedla, že v současné době bydlí v Dětském diagnostickém ústavu v . Byla tam už před Vánoci. Chodí tam do školy, je v . třídě. Učí se dobře, má samé jedničky. Až skončí školu, bude se učit na kuchařku jako brácha J. Navštěvuje ji zde maminka, tatínek ne, je nemocný. Brácha za ní byl jen jednou, pracuje někde v Plzni. Sestra M. s I. za ní nebyli, mají to zakázané a ona by je stejně nechtěla vidět. Paní U. F. zná z . Zná i její děti, jmenují se M., G., M. a G. Minulý rok byla u paní F. na návštěvě. Říkala jim tam o I. a K. Měla před ní říct, že to byl

K. To před ní řekla, ale K. to opravdu nebyl, byl to V. M. jí řekla, aby navštívila paní F. a tam řekla, že to byl K. Když to řekne, tak dostane od obou mobil. Ona to udělala, ale není to pravda, že to byl K. Ještě před tím, než byla v nemocnici, chodila k M. a I. za dětmi. V. se k ní choval divně. Chtěl po ní, aby to svedla na K. Ona mu řekla, že to nechce udělat. To už začali o tom telefonu. Měla od nich dostat chytrý telefon, který nakonec dostala. To už byla v nemocnici a přinesli jí ho oba. Maminka ho má doma, v ústavu ho mít nesmí. Když jí ho v nemocnici dávali, tak jí říkali, že to má za to, že to neřekne na ně, ale na K. Nezletilé poškozené byl předestřen dopis (č. 1. 276) a tato uvedla, že ho psala, chtěli to, aby ho napsala. Říkali, že jí dají telefon, když to napíše. Ten datum nesouhlasí. Psala ho u nich doma. Napadlo to oba dva, aby to napsala. To, co je v tom dopise, není pravda. Když byla vyslýchána na policii, tak řekla pravdu. V. a M. jí psali na počítač. I. jí včera psal, že se dneska dostaví a přiveze jí nějaké věci a sladkosti. Počítač mají v učebně a psal jí jako na Facebook. Ona mu napsala jak to, že tu bude. Nechce ho vidět. M. s I. jí neřekli, že když by ten dopis nenapsala, tak že ji potrestají. Ten telefon opravdu chtěla. M. jí neubližuje, má ji ráda. K. ji má také rád a ona jeho taky. V létě byla v Karlových Varech ve . Tam odtud si se sestrou psala něco přes Facebook, o K. si nepsali. Nepsali si nic o tom, že by jí K. nebo I. něco udělali. Před Vánoci, než šla do , jí K. neubližil. Před Vánoci byla v nemocnici. Bylo to proto, že I. s M. nahlásili, že jí mamka a K. zmlátili, ale nebyla to pravda. Bylo to, když spala u kamarádky, a pak se šla podívat na děti. Oni zavolali policii, že ji mamka a K. zmlátili. Nebyla to pravda. Pak skončila v nemocnici a z nemocnice šla do ústavu. Poté, co jí byla předestřena dokumentace facebookové komunikace se sestrou M. (č. 1. 277) uvedla, že to, že tam psala, že to udělal K. a aby to nikomu neříkala, bylo proto, že M. chtěla, aby to takhle napsala. Nevzpomíná si, kdy to bylo poprvé, co po ní M. s I. chtěli, aby to řekla na K. Myslí si, že to bylo, když se o to začala zajímat policie. Ona to jako první řekla N., řekla, že to nebyl K. ale V.

6. V souvislosti s citovanými svědeckými výpověďmi nezletilé poškozené P. Š. je třeba konstatovat, že v tomto trestním řízení jmenovaná vypovídala shodně, setrvala na svém tvrzení, že trestné činnosti se vůči ní dopustil obžalovaný I. V., nikoli bratr J. Š. Pokud měl soud vzhledem k shora citovaným listinám indicie, že pachatelem trestné činnosti mohl být někdo jiný než obžalovaný, pak svědecký výslech nezletilé poškozené v hlavním líčení pochybnosti v tomto směru jednoznačně rozptýlil. Podle názoru soudu nezletilá poškozená logicky, se zřetelem na její věk a intelekt (je třeba připomenout, že byla vyslýchána téměř po roce a půl od původního výslechu) vysvětlila, proč v citovaných případech uváděla, že pachatelem trestné činnosti není obžalovaný ale její bratr J. Š. Je třeba připomenout, že již ve své první výpovědi v přípravném řízení na její úplný závěr uvedla, že jí obžalovaný a svědkyně M. Š. naváděli, že to nesmí nikomu říct, jinak to svedou na bratra a nezletilá poškozená se skutečně svěřila další sestře, svědkyni N. D., která vzápětí podala trestní oznámení. Je tedy zcela srozumitelné, že jak obžalovaný, tak svědkyně M. Š., vyvinuli na nezletilou poškozenou tlak a trestnou činnost sváděli na svědka J. Š. a totéž požadovali po nezletilé poškozené. Její vysvětlení v hlavním líčení lze proto považovat za zcela věrohodné.
7. Jak již bylo řečeno výše, věrohodnost výpovědi poškozené je podpořena znaleckým posudkem, který na základě vyšetření nezletilé poškozené, poté, co se zúčastnila dne 8. 8. 2017 jejího výslechu, vypracovala dne 30. 11. 2017 **znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví sociální psychologie (č. 1. 133)**. Ze závěru tohoto znaleckého posudku vyplynulo, že osobnostně je nezletilá poškozená handicapovaná osobností s mentálním defektem v pásmu lehké až středně těžké mentální retardace. V popředí osobnosti je nedostatečný rozvoj myšlení, omezená schopnost učení, obtížnější adaptace na běžné životní podmínky. Její vnímání není nijak dotčeno, v intencích své rozumové úrovně je schopna správně vnímat prožité události, zapamatovat si je a dle potřeby reprodukovat. Její výpověď mohou oslabovat nedostatečně rozvinuté vyjadřovací schopnosti. Psychologickým vyšetřením nebyly u poškozené zjištěny sklony ke lhavosti,

konfabulaci (výmysly bez reálného základu) či fantazírování, nebyl zaznamenán vliv sugesce nebo návodu. Nebyl zaznamenán sklon ke lži či zkreslování prožitků. Míra obecné věrohodnosti nezletilé poškozené je, v důsledku snížených mentálních schopností, snižena. Míra specifické věrohodnosti je dle psychologických kritérií zachovalá. V situaci objektivně prožívané jako zátěžové by využitelnost mentální kapacity mohla být ještě nižší, neznámí lidé a situace v ní vyvolávají strach. V psychologickém pohledu lze věrohodnost výpovědi nezletilé poškozené považovat za reprodukci skutečně prožité události. Pro tuto hypotézu svědčí zejména přiměřenost výpovědi z hlediska obsahu (tak, jak je popisována, se mohla stát), nestrukturovanost výpovědi, přiměřenost jazyka (stalo se „to“ třikrát), obsah a forma prvního sdělení (sdělila až na dotaz své sestře, tajemství), přiměřenost emočního doprovodu (napětí, tenze), specifický obsah (neobvyklý detail, komplikace – přítomnost M. „práskla dveřma“). Vzhledem k věku, rozumovému a mravnímu vývoji nebyla nezletilá poškozená schopná chápat význam jednání pachatele. Účast nezletilé poškozené v trestním řízení není s ohledem na věk, úroveň mentálního a osobnostního vývoje vhodná. Hůře chápe běžný verbální projev, má potíže v porozumění kontextu, složitější slovní obraty nechápe vůbec, není schopna samostatného vyjádření. Nezletilá poškozená se původně k obžalovanému vztahovala emočně pozitivně, saturoval její potřebu vztahu s blízkým člověkem (byl pro ni mužskou autoritou, byli v častém kontaktu i přes četné SMS, oceňoval ji, odměňoval, měli společné tajemství). V současné době není nezletilá poškozená s obžalovaným v kontaktu, nemluví o situaci, která se měla stát. Do své širší rodiny ho nezahrnuje (nekreslí ho), žádá odstranění ilustrující panenky („jako I.“), projevuje strach. Následky jednání obžalovaného nebyly aktuálně na nezletilé poškozené pozorovatelné. Je schopna nahlédnout sociální situace a sociální interakce, ale nerozumí podstatným znakům a smyslu daného chování, nechápe je. Z dlouhodobé perspektivy nelze případné následky vyloučit. Nebyla schopna posoudit význam odporu proti jednání pachatele a případný nesouhlas dát najevo. V popředí její osobnosti je introverze, plachost a uzavřenost. V kvalitě prožívání životní situace emocionální rozkolísanost, oscilace mezi opatrnou citlivostí a impulzivním chováním. V interakci převažující prožívající přístup, sugestibilita, závislost, podřízení se. Pozorovatelné odchylky v chování nezletilé poškozené při vyšetření (neklid, úzkostnost, pasivita, nejistota, strach, rozpaky, pauzy při mluvení) i svědky popisované změněné chování za poslední období („je divná, změněná, bojí se, leká se, špatně spí“) spadají do okruhu syndromu týraného a zneužívaného dítěte. Závěry svého znaleckého posudku potvrdila znalkyně při svém výsledku u hlavního líčení dne 2. 10. 2018 (**č. 1. 253**). Znalkyně potvrdila, že byla přítomna u výsledku nezletilé poškozené a poté ji vyšetřila. Vyšetřovala ji ve stejném prostředí, takže pro ni byl zajištěn standart. Bylo to ve výsledkové místnosti s odstupem času. Měly už vytvořený vzájemný vztah a nezletilá poškozená nemusela být tedy v úzkosti, když se znalkyní pracovala. Na vyšetření přišla s maminkou, ale ta účastna nebyla, čekala na chodbě. Z psychologického pohledu má výpověď nezletilé poškozené reálný podklad. Domnívá se, že k záměně osob mezi obžalovaným a jejím bratrem nemohlo dojít. Má za to, že si to nezletilá poškozená posléze i přesně ujasnila a uvědomila. Když měla kreslit rodinu a znalkyně jí navrhla, aby to bylo v začarované podobě, což už nezvládla, pouze popisovala, tak nakreslila i svého bratra. To znamená, že i jeho zahrnuje do své rodiny. Nebyla vůči bratrovi nepřátelsky nastavená. Dokonce v té začarované podobě řekla, že by mohl být kočkou (**viz č. 1. 11 znaleckého posudku**). To může znamenat, že to může být něco příjemného, měkkého, na co se dá sáhnout, s čím si rádi hrajeme, ale kdo nám neubližuje. Domnívá se, že vztah mezi nimi byl spíše emočně pozitivní. Oni si spolu hráli, když se vracel z ústavu a v případě, že se ta hra nezdařila, tak ona byla schopna vůči bratrovi takzvaně vystartovat a projevit se v tu chvíli impulzivně. Myslí si, že bratr u ní má spíše citové pouto. Do kresby rodiny obžalovaný zahrnut nebyl. To, že nezletilá poškozená při vyšetření striktně odmítala toho panáčka, lze vysvětlit dnes odpudivým vztahem k obžalovanému. Kdyby panáček reprezentoval bratra, tak by odmítala bratra. Ona přesně reagovala, že je to I. (**viz č. 1. 8 znaleckého posudku**). Bylo na ní patrné napětí, skleslý výraz, panenky nabídnuté policejní komisařkou odmítala, chtěla, aby mužskou postavu I. dala pryč. U nezletilé poškozené nezaznamenala, že by měla zvýšené sklony k pomstychtivosti, zákeřnosti nebo ubližování jiným, pokud není vyhověno jejím přáním.

Vzhledem k její úrovni by nebyla schopna takový plán vymyslet. Při hře mohla být impulzivní a bratrovi dát facku, ale že by něco plánovala, předjímalá, organizovala, to v žádném případě ne. Domnívá se, že by nezletilá poškozená nebyla schopna se naučit, udržet a osvojit si svou výpověď. Pokud ano, pak by to potřebovalo dlouhodobý výcvik. Je známý případ, že jenom škrábání brambor se takové dívky učí až půl roku. A to je neverbální záležitost. Naučit se nějakou básničku, text je pro ni velmi obtížné. Byla by schopná se to naučit na úrovni desetiletého dítěte, ale potřebovala by k tomu nezbytně dlouhou dobu. Pokud by se svou výpověď učila v dlouhém období, byla by schopna si to zapamatovat. Ona je navíc velice hodná, přizpůsobivá, chce vyhovět přání své autority, takže by byla schopna se to naučit, ale bylo by k tomu zapotřebí třeba půl roku. V její výpovědi znalkyně nezaznamenala žádné náznaky návodu. Nezletilá poškozená je velmi sugestivní, je velmi ovlivnitelná, a to zejména od lidí, kteří jsou v její bezprostřední blízkosti a na které je emočně vázaná a má je ráda. Těm je schopna vyhovět. Autority respektuje, je podřídivá, sugestivní a ovlivnitelná. K dotazu, proč se se svým problémem svěřila starší sestře a ne rodičům uvedla, že je velmi poslušná a respektuje autority. Když jí někdo řekne, že je to tajemství, tak to neřekne. Nelze odpovědět, zda je pro ni N. větší autorita než rodiče. V sociálně slabších rodinách zpravidla platí, že děti spolu drží, mají k sobě velice blízko. Může ji vnímat jako autoritu a jestliže ona řekne „musíš to říct“, tak to řekne. Její sestra N. byla první, kdo se jí na to zeptal. Celá posloupnost této události byla však jiná. Měl to být obžalovaný, který kontaktoval otce nezletilé poškozené a měl říci, že se stalo něco, kdy aktérem měl být bratr K. Obhájkyně pak činila dotazy ve vztahu k výrazu „bilek“, kterým při svém výsledku v přípravném řízení nezletilá poškozená na dotaz policejní komisařky pojmenovala pánské přirození a vysvětlila, že je to turecký výraz, který ji naučila sestra N. Znalkyně uvedla, že toto pojmenování je pro pánské přirození něco neobvyklého a je možné, že ho nezletilá poškozená přijala. Je těžkou otázkou, zda by přijala názor té osoby, která ji naučila tento výraz. Emoční vztah je tam velmi silný, ale to by potřebovalo hodně dlouhou dobu na to, aby byla schopná to přijmout, vzít to za své. Nezdá se to pravděpodobné. Je rozdíl zapamatovat si jedno slovo anebo celý příběh, který se nestal. Ona i na obrázcích při vyšetření vyjmenovala jednotlivé osoby, které tam jsou a vyjmenovala, co jednoduchého dělají, ale už nebyla schopna odpovědět na otázku, co spolu dělají. Interakce už nepopíše. Domnívá se, že nezletilá poškozená není schopna v této podobě vnímat, co je to zamilovanost, ale už jen samotný kontakt je pro ni příjemný. Ona potřebuje někoho, kdo ji má rád, kdo ji pochválí, ocení, občas jí dá nějaký malý dárek. Za tím půjde, to bude ten vyvolený. Je jedno, jestli to bude muž, žena, mladší nebo starší člověk. Je to někdo, kdo ji přijímá takovou, jaká je. Je velmi nejistá a po tomto kontaktu velmi touží. Pravděpodobně nechápe význam milovat či nemilovat. Slovní spojení „pohlavní styk“, pokud se nazve tímto výrazem, není schopna pochopit. Při výsledku padlo, zda tam došlo k pohlavnímu styku, odpověděla, že ano, ale znalkyně si není jistá tím, zda chápala, co se mělo stát. Pokud ho však popisovala jako strkání pind'oura do pipinky, tak to pochopit mohla. Do takového eroticko-sexuálního života, respektive pokud jde o hygienu, menstruaci a podobně, ji zasvěcovala matka. Znalkyně dále byla vyslechnuta v hlavním líčení dne 9. 1. 2019 (č. 1. 297) poté, co byla přítomna výsledku nezletilé poškozené v tomto hlavním líčení. Uvedla, že výpověď nezletilé poškozené je v podstatě shodná s jejími nálezy ve znaleckém posudku, je na ní vidět zhruba za ten rok určitý pokrok. Byla schopna komunikovat, znalkyně setrvala na svých závěrech, že je specificky věrohodná, obecná věrohodnost je snížena, ona si třeba nevzpomněla, že se před rokem viděla se znalkyní. Pokud jde o její vysvětlení s tou změnou, že to byl K. a pak obžalovaný, toto je logické. Ona neustále hledá někoho, ke komu by mohla patřit, kdo by sdílel její psychologické potřeby, že něco znamená, že něco umí, že je hezká. Je spokojená, že se s ní baví někdo, kdo má o ni zájem. Jestli jí toto bylo nabídnuto v jakékoli podobě, v podobě mobilního telefonu, cukrátek či něčeho jiného, tak ona na to jde. Její specifická věrohodnost je plně zachovalá. Mobilní telefon byl motivem toho, když jí sestra, kterou má ráda, naváděla k tomu, aby řekla na svého bratra něco špatného, i když ho má také ráda. Ona je stále dítě ve svém uvažování. Nezletilá poškozená již ten telefon dostala a uvedla původní verzi. Je to také proto, že je zde někdo jiný, jiný chlapec, který se jí líbí. Vnímá to tak, že co chtěla, už má a potřebuje ještě něco jiného. Mobil už dostala, a když se jí

někdo zeptá, jak to ve skutečnosti bylo, tak to řekne. Ví, co je pravda a co lež, ví, že má říci pravdu. Protože už ten mobil dostala, nemusí to svádět na svého bratra a řekne, jak to doopravdy bylo.

8. Vzhledem k tomu, že ve věci bylo původně spatřováno podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku (pro ten také bylo zahájeno trestní stíhání), u něhož je dána věcná příslušnost okresního soudu, bylo od osob, které měly nějaké poznatky k věci v souladu s § 164 odst. 1 trestního řádu vyžádáno vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu a o jeho obsahu pak byly sepsány úřední záznamy. Tyto osoby tedy nebyly vyslýchány v procesním postavení svědků s výjimkou osob mladších osmnácti let, tedy nezletilé poškozené a jejího bratra J. Š. Ke změně právní kvalifikace na zločin zakládající příslušnost krajského soudu došlo až na závěr v přípravném řízení, takže zmíněné osoby nebyly opětovně vyslechnuty v pozici svědků. Zmíněné úřední záznamy pak tedy posloužily soudu k tomu, aby zvážil, zda tyto osoby budou vyslýchány jako svědkové v řízení před soudem. Vzhledem k obsahu podaných vysvětlení nebylo pochyb o tom, že tyto osoby vyslechnuty být musí. Vzhledem k ustanovení § 158 odst. 6 trestního řádu poslední věta pak k těmto úředním záznamům o podaném vysvětlení nemohl soud přihlížet.
9. V rámci hlavního líčení dne 1. 10. 2018 (č. 1. 248) byla vyslechnuta starší sestra nezletilé poškozené, **svědkyně N. D.**, která dne 10. 3. 2017 v rámci úředního záznamu o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 6 trestního řádu podala trestní oznámení na obžalovaného I. V. V rámci své výpovědi uvedla, že tehdy měla mít ranní směnu a dostala telefonát od své mamky. To ještě žila ve [redacted] a ona jí volala, že I. V. ji informovat o tom, že její bratr J. Š. měl sexuálně zneužít její sestru P. Nechtěla tomu věřit, tak se sebrala a jela do [redacted], protože chtěla vědět víc a po telefonu se tyhle věci neřeší. Přijela k rodičům a P. tam seděla zhroucená a svědkyně se jí zeptala, jestli ji J. zneužil. Ona prohlásila, že brácha to nebyl. Tomu svědkyně nerozuměla, proč tedy I. volá a říká, že to byl brácha. P. řekla, že to K. nebyl, ale byl to I. Svědkyně jí nabídla, že jestli se bojí nebo se cítí nějak ohrožená, ať si sbalí věci a jde k ní, ona na to přistoupila a byla u svědkyně asi dva měsíce. Bylo to asi v březnu 2017. Druhý den to šla nahlásit. Když byla P. u ní doma, tak si postupem času spolu povídaly a každým dnem jí říkala víc a víc. Když se ptala na ten začátek, kdy to bylo poprvé, tak tenkrát její sestra M. čekala čtvrté nebo páté dítě a měla komplikace, tak jela do nemocnice. Pan V. byl doma sám a už předtím sestra P. vypomáhala sestře M. doma a pan V. se tenkrát i zeptal tat'ky, jestli P. může pomoci hlídat ty děti. Takže tam P. šla a ten den k tomu mělo dojít. To bylo poprvé a mělo to být tak, že si k ní lehl a začal jí říkat, že to dítě, které M. čeká, se bude jmenovat P. jako ona a že M. už nemiluje. On jí nemlátil nebo tak něco, ona vyprávěla, jak to do ní strčil a takové ty podrobnosti, jako že ji lízal. A nebylo to jednou, bylo to víckrát. Poprvé to bylo, když byla M. v porodnici, ale potom se to dělo, i když už byla doma. Jednou u toho dokonce byla, ležela u toho, jakože se na ní vystřídal. Potom se jí i ptala, jestli jí něco z pochvy vyteklo, říkala, že jo, že něco bílého a její sestra (myšleno M.) jí na to řekla, že to není nic špatného, že je to normální. Svědkyně ještě ten den volala pana V. a říkala mu, zda mu přijde normální, že volá jejím rodičům, že brácha znásilnil sestru, proč to nešel říct osobně, rozebírala to s ním a on řekl, že ji znásilnil. Svědkyně mu říkala, že se nebaví o něm, ale o bratrovi. Ten rozhovor má možná její kamarádka nahraný. Tu prvotní informaci o tom, že P. byla znásilněná bratrem, dostala od matky. Oni vlastně ještě sestře vyhrožovali, že jestli něco řekne, tak to řeknou na bráchu, protože nemá zrovna dobré jméno, tak ať počítá s tím, že na něho všechno spadne. Sestra D. tenkrát žádné informace neměla, svědkyně byla první, komu se sestra tenkrát svěřila. Komunikace v telefonu mezi sestrou P. a panem V. neviděla. Sestra se do něj zamilovala, i otec říkal, že je nějaká jiná, že je pořád na telefonu a mamka říkala, že viděla SMS od pana V., ve kterých psal, že ji miluje. S J. se o tom samozřejmě bavili hned, jak přijel domů na víkend. Byl z toho v šoku a styděl se, že ho někdo nařkl. M. s panem V. P. upozornili na to, že to odnese bratr, když to řekne. To jí P. říkala. Měla ji ve [redacted] asi dva měsíce,

jednala s kriminálkou a vezla ji i na gynekologii. Od té doby, co se tohle stalo, se P. strašně změnila. Svědkyně jí otázky pokládala několikrát v jiném smyslu, vždycky odpovíděla to samé. První informace přišla od pana V., že to P. udělal bratr J., a rodiče to volali svědkyni. Rodiče tak reagovali, že okamžitě volali svědkyni. P. neměla strach z bratra, i když se nemají nějak moc rádi. M. je opožděný člověk, je jí let, ale i patnáctiletá holka je inteligentnější než ona. Svědkyně jí má ráda, není zlý člověk, ale nechá se rychle zmanipulovat od jiných lidí. Když vyšlo najevo, že v jednom případě u toho měla být, tak o tom s ní svědkyně nemluvila, nemohla by. P. je jiná, už není dětinská, co byla před tím. Je jako utržená z řetězu, ta změna je velikánská. Nikdy nepochybovala o tom, že by sestra nemluvila pravdu, naprosto jí věří. S panem V. mluvila pouze po telefonu. Řekl k tomu to, co už uvedla. Když P. řekla, že to byl on, tak mu řekla, že je to zvrácené prase, a to nejen on, ale i její sestra (myšleno M.). P. řekla, že se to mělo stát na parkovišti v kamionu a pak u nich doma, bylo to víckrát. Nebylo to jednou ani dvakrát. O konkrétním období nemluvila, ale bylo to v jednom skluzu, netrvalo to dlouho. Začalo to, když M. byla v porodnici a skončilo to ten den, kdy nahlásila, že byla zneužívaná. Jestli v té době sestra menstruovala, nevěděla. Pan V. je neplodný. Neví, odkud má její sestra pět dětí, ale vždycky vyprávěl, jak je neplodný. Celý život neměl děti a teď má najednou tři děti s její sestrou, a přitom už tenkrát říkal, že je neplodný kvůli autonehodě. Svědkyně se neptala, jestli při tom aktu obžalovaný používal ochranu. To ji nenapadlo, myslela si, že je impotentní. Vztah P. s M. a panem V. v současné době není žádný, nejsou v kontaktu. Oni se pokoušeli o kontakt, dokonce ji zvali domů, že s ní potřebují mluvit. To ví od mamky, že kontaktovali sestru, že s ní potřebují mluvit. Se sestrou D. se o této záležitosti také bavila. Ona jí o panu V. také říkala. Než si nabrnknul starší sestru, tak jel po této. D. s ním měla jet údajně do Španělska a tenkrát v Německu měli spolu nějaký konflikt, chtěl po ní nějakou sexuální službu, ale ona že ne, tak ji vyhodil na dálnici a do České republiky ji dostali policisté. Sestře M. pomáhala kromě P. ještě mladší sestra N. Neumí se moc vyjadřovat, má rozštěp a mluví hrozně špatně. Je s ní špatná komunikace. S ní o tom nikdy nemluvila, navíc si myslí, že ještě malá na to, aby se jí ptala na takové věci, myslí si, že by to nechápala.

10. **Svědka I. Š.**, matka nezletilé poškozené P. Š. a také svědkyně M. Š. byla vyslechnuta v hlavním líčení dne 1. 10. 2018 (č. 1. 249). Uvedla, že o tom, co se mělo stát P., se dozvěděla zprávou, když četla, že ji miluje a takové. Zprávu poslal pan V.. Viděla to na jejím mobilu, tak volala M., že je zamilovaný do její holky. Jí bylo a oni jí volali kolem desáté, jedenácté hodiny, že to měl být její syn K., který byl v tu dobu v past'áku. Když tu zprávu viděla, ptala se P., co to má znamenat a ona jí řekla „maminko, já to nemůžu říct“. Do toho pak byl telefonát večer od M., která říkala, že to byl K.. Byla v šoku a volala N., nemohla se jí dovolat, tak volala D., a pak N. přijela. Vzala si P. ven, aby si s ní promluvila, a potom jí řekla pravdu. Svědkyni to říct nechtěla, ani manželovi. N. jí to pak řekla ještě ten den. Řekla, že byla znásilněna V., podrobnosti neříkala. P. potom odjela na pár dní k N.. S J. se o tom také bavili, ale ten řekl, že to není pravda, protože v tu dobu byl v past'áku. P. chodila k M. hlídat děti, takže se s panem V. vídala. Občas tam chodila i s N.. Měla dovolené, že tam může chodit pomáhat. I tam přespávala. Nevěděla, že je M. v nemocnici, nikdo jí to nedal vědět. Ony tam spaly samy. P. tam spala, i když tam pan V. byl sám. Ani teď jim P. nic neřekla, neptají se na to. Nevzpomněla si, zdali se jí pokusil pan V. nebo M. kontaktovat. Té se na to také ptala, ale řekla, že to není pravda. Když to nahlásili, tak byli s P. na gynekologii v a řekli jim, že byla znásilněná, že už není panna. Pan V. jim nikdy neřekl, jestli to udělal nebo ne. Přitom malá S., vnučka jí to řekla: „Babičko, musím ti něco říct, ale nikomu to nesmíš říkat, táta spal s P.“. To je M. dítě z prvního vztahu, je jí let. Svědkyni bylo řečeno, že M. měla být svědkem toho styku P. s panem V., to jí řekla N.. V té zprávě, kterou viděla, bylo napsáno „P., já tě miluji“. Hned jak tu zprávu zjistila, volala M. a ta jí sama od sebe řekla, že K. znásilnil P.. Její dcera D. jí říkala, že to na ni V. taky zkoušel, znásilnění,

ale nic podrobnějšího neví. To jí bylo patnáct, šestnáct let. Vztah J. k P. byl dobrý, bavili se doma. P. si nikdy nestěžovala, že by se k ní choval špatně. S M. se o tom bavila osobně, ptala se jí, jak to bylo s tím znásilněním a ona řekla, že to není pravda. O tom, co se P. mělo stát, mluvila s N., která jí to řekla. S nikým jiným o tom nemluvila. V té době už P. menstruovala, nějak od dvanácti nebo třinácti let. U M. s P. pro dámské hygienické potřeby nikdy nebyla. V současné době se P. s M. vůbec nestýká, ani telefonicky. Potom, co se to stalo, se P. změnila. Neví, jak to popsat, ale zlobí. Dále byla svědkyně vyslechnuta v reakci na výpověď svědkyně M. Š., která popisovala událost z 25. 11. 2018 v hlavním líčení dne 26. 11. 2018 (č. 1. 279). Uvedla, že P. je v současné době v nemocnici. Odvezli ji z ulice. Ona utekla z domova. Byla nastydlá a spala u kamarádky. Tajili ji a říkali, že tam není. Jedná se o kamarádku I. Policii nevolala, protože byla za manželem v nemocnici, který dostal infarkt. P. našli nějakí lidé na ulici, podrobnosti neví, protože byla v nemocnici u manžela. Vůbec není pravda, co zde říkala dcera M., že k ní P. včera přišla a říkala, že jí svědkyně a syn J. měli zmlátit, až z ní tekla krev. Takhle to nebylo. Svědkyně jí v sobotu řekla, aby si uklidila pokoj. Protože byla sprostá, tak od ní dostala a utekla. K. byl doma, ale nesáhl na ni. Když P. utíkala, neměla žádné zranění, byla oblečená, měla kalhoty, mikinu a teplou bundu. Žádné věci si neodnášela. Svědkyně za ní v nemocnici nebyla, sociálka jí říkala, že za ní nemá chodit. Ví o tom, že P. chodí navštěvovat pana V., každý den jí to zakazovala, neví důvod, proč tam chodí. Není pravdou, že by byla zraněná a skopal ji bratr J. Dále uvedla, že nezletilou poškozenou nezmlátila, dostala jen pár facek, protože jí sprostě nadávala. Potom se naobědvala a šla s N. ven. Měla přijít o půl páté, ale nepřišla. Řekla, že bude spát u nějaké K. Nebyla to pravda, spala u I. Pak ji odvezli policisté, našli ji někde v parku. To ví od N.

11. **Svědék P. Š.**, otec nezletilé poškozené P. Š. a taktéž svědkyně M. Š. byl vyslechnut v hlavním líčení dne 1. 10. 2018 (č. 1. 251). Uvedl, že jediné, co o tom všem ví, je to, co si přečetl a potom to, co se doslechl z telefonu a od dcery N. Ví, že mu tenkrát obžalovaný volal, neví, k čemu všemu došlo, všechno házel na syna J. Potom mu volal podruhé, že ji má rád jen jako dceru a pak mu navečer volala dcera N., že K. s tím nemá nic společného, že vše spadá na hlavičku obžalovaného. S P. se o tom nebavil, nejvíc věcí řekla N. N. mu pak něco malinko řekla, říkala, že něco v kamionu. S obžalovaným ani dcerou M. se o tom nikdy nebavil. Jednou na to nenápadně hodili řeč, ale už neví, jak to bylo. S J. se o tom bavili, ale ten to zapřel. Svědek si říkal, že je to divné, že holky se na něj vždycky těší, když přijede domů. O SMS mezi dcerou a obžalovaným mu manželka říkala. Je mu divné, že asi tak před dvěma měsíci jí koupili novou sim kartu a zajímalo by ho, kde na ni vzal obžalovaný číslo. Ona nekomunikuje, ale on jí volal. Obžalovaný mu volal v jeden den dvakrát a potom navečer byl třetí telefon od dcery N. Je jasné, že se K. s P. spolu pošádili, jako v každé rodině, mají normální vztah. S dcerou M. se asi půl roku neviděli, je pravdou, že mu v roce 2017 občas vypomohli. Trestní oznámení podávala N. O tom, že by v současné době P. chodila k M. domů, neví.
12. **Svědkyně D. S.**, starší sestra nezletilé poškozené, byla vyslechnuta v hlavním líčení dne 26. 11. 2018 (č. 1. 279). Popsala rodinné vztahy a uvedla, že když jí bylo asi patnáct, tak jí obžalovaný sahal na prsa. Nijak jí to nezdůvodnil. Byla s ním jednou v Německu a tam ji vyhodil z auta, protože chtěla jet zpět do Čech. Nedělal jí tam žádné návrhy, nijak ji neobtěžoval. Co měl obžalovaný udělat sestře, se dozvěděla telefonicky od sestry N., která jí říkala, že ji znásilnil. Mělo se to stát jak doma, tak v kamionu. Matka říkala, že obžalovaný si s P. telefonoval a měl jí psát, že ji miluje. Neví o tom, zda do toho byl zapleten bratr J. a nevěří, že by to udělal. S P. o tom mluvila a ona jí řekla, že to byl obžalovaný, že to nebyl K. Bylo to v době, když přijela do a přespávala u N. N. říkala, že u toho měla být ještě sestra M. P. byla u sestry N. asi čtrnáct dní nebo měsíc. S P. si telefonuje, s rodiči se stýká málo, se sestrou M. vůbec. Myslí si, že P. má s rodiči dobrý vztah, jaký má vztah s bratrem J. neví. V současné době je P. v nemocnici, včera opět utekla

z domu. Neví, proč utíká. Začala kouřit a je z toho znásilnění špatná, má depresi. Svědkyně měla s obžalovaným několikrát pohlavní styk. Bylo to před tím, než se odstěhovala do [REDACTED].

13. **Svěddek J [REDACTED] Š [REDACTED]**, starší bratr nezletilé poškozené, byl v tomto postavení vyslechnut již v přípravném řízení, neboť se jednalo o osobu mladší osmnácti let. Vypověděl (č. 1. 89), že do roku 2014 bydlel doma se svými rodiči v [REDACTED] a poté byl umístěn do různých výchovných ústavů. Se sestrou P [REDACTED] si vždy rozuměl a rozumí si i nyní. Nikdy mezi sebou neměli žádné konflikty. Když byl v ústavu v [REDACTED], tak jezdil domů pravidelně každých čtrnáct dní na víkend. V [REDACTED] mají velký byt a on má svůj pokoj, kde spí sám. Asi dva týdny zpátky mu volala do ústavu máma a ptala se ho, co je pravdy na tom, že měl znásilnit P [REDACTED]. Svědek jí řekl, že to není pravda, že určitě svou sestru neznásilnil. Máma říkala, že jí to měl říkat obžalovaný. Potom mu v týdnu volala sestra N [REDACTED] a ptala se ho na to samé a říkala, že už ví pravdu. Řekla, že P [REDACTED] měl pohlavně zneužít I [REDACTED]. Svědek o tom s P [REDACTED] nemluvil, protože když přijel domů, byla u sestry N [REDACTED] ve [REDACTED]. Rodiče mu doma říkali, že nevěřili, že to byl on. Neví, jaký měla P [REDACTED] vztah k obžalovanému. Se sestrou M [REDACTED] není v kontaktu, nemusí se spolu. Myslí si, že I [REDACTED] to s tou P [REDACTED] na něj řekl pro to, že ho nemají rádi. Popírá, že by nějak P [REDACTED] ublížil nebo ji pohlavně zneužil. Svědek byl dále vyslechnut v hlavním líčení dne 26. 11. 2018 (č. 1. 280). Vypovídal stejně jako v přípravném řízení a dále se vyjadřoval k události z 25. 11. 2018, o které vypovídala především svědkyně M [REDACTED] Š [REDACTED], a uvedl, že v pátek sestru P [REDACTED] nezmlátil. Máma jí dala pár facek, protože jí nadávala. P [REDACTED] potom utekla a on ji do rána naháněl. Měla by být nyní v nemocnici a má jít do ústavu. V nemocnici za ní nebyl a s obžalovaným se občas stýkal. V současné době bydlí s rodiči a pomáhá jim. P [REDACTED] má s rodiči dobrý vztah. Neví to ale přesně. P [REDACTED] naháněl v noci, protože nepřišla domů. Našel ji u Penny, ale ona utekla. Bylo to dopoledne. Neví, zda byla u obžalovaného a neví, kde ji policisté našli. Nepopírá, že mezi ním a P [REDACTED] mohlo někdy dojít k fyzickému násilí, ale nebylo to kvůli telefonu. Nedávno jí z výplaty koupil telefon. S rodiči má dobrý vztah, ze sourozenců si nejvíce rozumí s N [REDACTED].
14. V přípravném řízení byla taktéž vyslýchána M [REDACTED] Š [REDACTED], starší sestra nezletilé poškozené a partnerka obžalovaného (č. 1. 53). Po zákonném poučení podle § 100 odst. 1, 2 trestního řádu využila svého práva a odmítla vypovídat. K návrhu obžalovaného byla vyslechnuta v hlavním líčení dne 26. 11. 2018 (č. 1. 278). Vyjadřovala se ke svému soužití s obžalovaným a potvrdila, že spolu mají tři děti, ve společné domácnosti žijí devět let. Svědkyně má pět sourozenců, nejbližší má k P [REDACTED]. Ta bydlí s rodiči, ale v současné době je v nemocnici, kam ji včera odvezli. Bratr s matkou ji v pátek skopali. Do nemocnice ji odvezli od svědkyně. Včera, tj. 25. 11. 2018 k ní přišla zmlácená. Zavolali policii a ta ji odvezla do nemocnice. Svědkyni řekla, že ji K [REDACTED] a matka zmlátili. Svědkyně neví důvod. Matky ani bratra se na to neptala, nestýkají se. P [REDACTED] měla s obžalovaným normální vztah, říkala mu „strejdo“. Nevzpomíná si, zda u nich P [REDACTED] spávala v době, než svědkyně porodila nejmladší dceru. S dětmi jí pomáhala. V době okolo 11. – 13. 2. 2017 u nich P [REDACTED] byla. V té době tam byl obžalovaný a její dvě dcery. Ona má další dvě děti s bývalým partnerem. Ví o tom, že by před porodem dcery P [REDACTED] u nich spala. Spala tam častěji a to spala v dětském pokoji se všemi ostatními dětmi. Svědkyně a obžalovaný spali v ložnici. Obžalovaný spal i v obýváku, když usnul u televize. Měl s P [REDACTED] normální vztah. Nevěří tomu, že obžalovaný měl P [REDACTED] znásilnit v době, kdy svědkyně měla být v porodnici. Svědkyně dále předložila dopis (č. 1. 276) a facebookovou komunikaci (č. 1. 277). Je třeba připomenout, že k těmto listinným důkazům se nezletilá poškozená ve své svědecké výpovědi u hlavního líčení vyjadřovala, jak je uvedeno výše. Zmíněná komunikace vznikla před jejím porodem, když byla nezletilá poškozená v dětském domově. Dopis musel přijít v pátek, ale ona si vyzvedla poštu ze schránky až v pondělí. Obálku nemá, takto to bylo vhozeno do schránky. Svědkyně se ptala P [REDACTED] na to, že ji měl obžalovaný znásilnit a svědkyně mu měla pomáhat, ona stále tvrdila, že jí to udělal bratr. Dále jí řekla, že byla donucena matkou a sestrou N [REDACTED], aby uvedla, že to byl obžalovaný. S rodiči a sestrami se o tom nebavila, nemluví spolu. O dopise se s P [REDACTED] nebavila, ptala se jí, proč je zmlácená, ona říkala, že ji zmlátil bratr. Ten ji i včera naháněl. P [REDACTED] k nim

chodila na návštěvy každý den hned ze školy, pak šla domů. Nedokázala vysvětlit, proč jí psala dopis, když k ní každý den chodila. Nemá žádné vysvětlení pro to, proč by matka a sestra chtěly očernit obžalovaného a naváděly P[REDAKCE], aby řekla, že jí měl něco udělat. Sestra a matka měly s obžalovaným dobré vztahy, které se změnily po tom, co se to stalo s P[REDAKCE]. Ony je nenávidí. Svědkyně říkála P[REDAKCE], že by měla říci pravdu a ona odpověděla, že to byl její bratr. Svědkyně se s bratrem nevidá. Když P[REDAKCE] koupí nějaký dárek, tak je šťastná. Naposledy jí koupila řetízek, mobil nikoliv. Facebooková komunikace je z května loňského roku, takže před jejím porodem. V té době k nim P[REDAKCE] chodila se sestrou N[REDAKCE]. Někdy přišly spolu, někdy každá sama. Když P[REDAKCE] v současné době přijde, ptá se na obžalovaného. Myslí si, že k nim chodí ráda. Nedávno říkála, že doma nechce být, že by radši bydlela u nich. S bratrem K[REDAKCE] má špatný vztah, pořád se perou. P[REDAKCE] se o tom, co se jí stalo, svěřila spolužačce K[REDAKCE] A[REDAKCE] a ještě nějaké holce, která u nich měla spát. Když byla svědkyně mimo domov, tak obžalovaný hlídal děti sám, to tam už P[REDAKCE] nechodila.

15. Soud měl dále k dispozici listinné důkazy. **Z lékařské zprávy [REDAKCE] [REDAKCE] s.r.o., gynekologická ordinace (č. 1. 104)** ze dne 23. 3. 2017 vyplynulo, že nezletilá poškozená se dostavila na vyšetření s matkou v doprovodu Policie ČR. Menstruaci má cca od 11,5 roku věku, nepravidelný cyklus. Prohlídkou hymenu pod kolposkopem bylo zjištěno, že okraj hymenu je ztenčelý a mezi čísly 4 a 5 je patrné snížení okraje hymenu až téměř k bazální linii. Nad tím je patrný trojúhelníkovitý výběžek tenký mezi čísly 3 – 2 se špičkou do středu. **Z protokolu o vydání věci** ze dne 26. 4. 2017 (**č. 1. 69**) je zřejmé, že obžalovaný vydal komunikaci v mobilním telefonu značky Samsung mezi ním a nezletilou poškozenou. Jednalo se celkem o šest zpráv, jejichž fotokopie jsou přílohou tohoto protokolu (**č. 1. 70 – 75**). Z obsahu těchto zpráv, které jsou datovány 8. 3. 2017, je však zřejmé, že nezletilá poškozená nekomunikuje s obžalovaným, ale zřejmě s jeho partnerkou a ví o tom, že obžalovaný již informoval její rodiče „že jí měl K[REDAKCE] něco udělat“. **Z protokolu o vydání věci** ze dne 14. 3. 2017 (**č. 1. 64**) je zřejmé, že svědkyně I[REDAKCE] Š[REDAKCE] vydala mobilní telefon nezletilé poškozené s tím, že prostřednictvím tohoto telefonu komunikovala s obžalovaným. Ze **znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika (č. 1. 106)** vyplynulo, že tento telefon byl podroben znaleckému zkoumání. Z jeho závěru je zřejmé, že nezletilá poškozená měla v telefonním seznamu uložena dvě telefonní čísla pod označením I[REDAKCE] 1 a I[REDAKCE] 2 a jedná se o telefonní čísla, které užíval obžalovaný, jak je zřejmé z protokolu o jeho výsledku (**č. 1. 49**). Jiné další relevantní skutečnosti z tohoto znaleckého posudku pro účely tohoto trestního řízení zjištěny nebyly. Se souhlasem matky nezletilé poškozené, svědkyně I[REDAKCE] Š[REDAKCE], byly zajištěny údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu podle § 88a odst. 4 trestního řádu z telefonního čísla nezletilé poškozené [REDAKCE]. Výpis telekomunikačního provozu je uložen na DVD nosiči. **Z úředního záznamu Policie ČR** ze dne 21. 3. 2017 (**č. 1. 171**) vyplynulo, že tento telekomunikační provoz byl vyhodnocen. Nezletilá poškozená odeslala první SMS dne 20. 2. 2017 v 18.29 hodin na telefonní číslo obžalovaného [REDAKCE]. Druhou a poslední SMS odeslala na toto telefonní číslo 21. 2. 2017 v 13.51 hodin. Poté nezletilá poškozená komunikovala s obžalovaným na jeho jiné telefonní číslo, a to [REDAKCE] (viz úřední záznam Policie ČR č. 1. 68), kdy po dobu 16 dnů od 21. 2. 2017 14.16 hodin do 8. 3. 2017 13.36 hodin proběhlo mezi nimi celkem 514 kontaktů (SMS i hovory). Ze **zprávy Městského úřadu v [REDAKCE]** ze dne 13. 3. 2017 (**č. 1. 167**) je zřejmé, že 10. 3. 2017 měl na odbor sociálních věcí a zdravotnictví v dopoledních hodinách volat obžalovaný (mělo se jednat o zmatený telefonát) a uváděl, že jej rodina nezletilé poškozené obviňuje z jejího znásilnění. On nic takového neprovedl, nezletilou poškozenou měl znásilnit její bratr J[REDAKCE] Š[REDAKCE], který byl v té době umístěn ve VÚ a DDŠ [REDAKCE]. Obžalovanému bylo doporučeno, aby tyto informace nahlásil na Policii ČR. Soud si dále vyžádal **zprávu Nemocnice v [REDAKCE] (č. 1. 270)**, ze které vyplynulo, že M[REDAKCE] Š[REDAKCE] zde byla hospitalizována na gynekologicko-porodnickém oddělení ve dnech 11. – 13. 2. 2017.
16. Soud měl dále k dispozici zprávu ohledně nezletilé poškozené P[REDAKCE] Š[REDAKCE]. Ze **zprávy Městského úřadu [REDAKCE]** ze dne 28. 3. 2017 (**č. 1. 181**) vyplynulo, že rodina nezletilé poškozené byla

řešena pro zanedbávání péče o děti, do rodiny docházela pracovnice odboru sociálních věcí a zdravotnictví, v roce 2010 byla nezletilá poškozená řešena pro drobnou krádež, která byla oznámena jako přestupek. Ze **zprávy Základní školy** [REDAKCE] ze dne 14. 3. 2017 (**č. 1. 182**) je zřejmé, že nezletilá poškozená nastoupila do této školy na základě speciálně pedagogického vyšetření do druhého ročníku 1. 9. 2011 z jiné základní školy. Zameškané hodiny měla omluvené rodiči nebo lékařem. Do školy chodí pravidelně a spolupráce s rodinou je velmi dobrá. Prospěchově patří k lepším žákům. Pokud nemá žádný problém, je ve škole klidná, tichá, nekonfliktní, straní se velkých kolektivů. U spolužáků je oblíbená, k vyučujícím se chová slušně. V případě, že řeší nějaký konflikt, má pocit, že jí chtějí všichni ublížit, začne být zlá a vulgární, urazí se a snaží se slovně ublížit. Dokáže i spoustu věcí vymyslet a neříká úplnou pravdu, ale jenom to, co jí pomůže k obhajobě. Ze **zprávy pedagogicko psychologické poradny** [REDAKCE] ze dne 5. 5. 2017 (**č. 1. 187**) je zřejmé, že nezletilá poškozená není klientem tohoto zařízení. Jediná zmínka v dokumentaci o ní se týká konzultace psycholožky s MUDr. I. [REDAKCE], pediatrem. Lékařce bylo psycholožkou doporučeno nasměrovat rodinu na Speciálně pedagogické centrum vzhledem k podezření na zrakovou vadu. Ze **zprávy Speciálně pedagogického centra** [REDAKCE] ze dne 12. 10. 2010 (**č. 1. 191**) je zřejmé, že vyšetření bylo provedeno v době, kdy plnila druhý rok povinné školní docházky. Je zřejmé, že její globální úroveň nadání se pohybuje v pásmu lehké až střední mentální retardace. Vzhledem k nižší úrovni genetických schopností hraničících s pásmem středně těžké mentální retardace a málo podnětnému rodinnému prostředí bylo doporučeno speciální vzdělávání. Vhodné je také pokračování v logopedické péči. Ze **zprávy MUDr. I. [REDAKCE] I. [REDAKCE]** ze dne 16. 5. 2017 (**č. 1. 193**) je zřejmé, že nezletilá poškozená trpí oční vadou – dispenzarizace – strabismus. Má mírnou psychomotorickou retardaci, její rodinné zázemí je nepodnětné.

17. Dále měl soud k dispozici **zprávu Výchovného ústavu, dětského domova se školou**, [REDAKCE] ze dne 27. 3. 2017 (**č. 1. 195**), která se týkala svědka J. [REDAKCE] Š. [REDAKCE]. Z ní je patrné, že jmenovaný byl do toho zařízení zařazen 30. 11. 2016 na základě soudního rozhodnutí. Od 5. 4. 2016 do 7. 12. 2016 byl na útěku. Pravidelně jezdil na víkendové pobyty a prázdniny k otci. Na tyto pobyty u rodiny J. [REDAKCE] pravidelně vozila jeho sestra N. [REDAKCE] a také ho přivázela zpět. Jeho chování je většinou klidné bez projevů agrese. V afektu bývá verbálně sprostý a neuznává ani autority. Do tohoto stavu se převážně dostává po telefonátu s matkou, pokud nevyhoví jeho požadavkům.
18. Vzhledem k povaze trestné činnosti a vzhledem k věku nezletilé poškozené byl v přípravném řízení zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie** ohledně obžalovaného (**č. 1. 156 a 165**). Z jeho závěru vyplynulo, že obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl duševní poruchou nebo chorobou nebo sexuální úchylnkou. V době spáchání trestného činu mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat. Tyto schopnosti nebyly nijak zmenšeny. Duševní porucha ani choroba nebyly zjištěny, pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení. Vzhledem k tomu, že nebyla zjištěna přítomnost duševní choroby nebo poruchy nelze k motivaci z psychiatrického hlediska nic uvést. Pokud byl v dětství údajně hospitalizován na psychiatrii, je tato událost bezvýznamná pro další život obžalovaného, když další psychiatrická léčba již nebyla zapotřebí. Z hlediska průběhu sexuálního života obžalovaného nebyly shledány známky přítomnosti sexuální deviace. Pokud obžalovaný uvedl, že byl v dětství pohlavně zneužíván, není tento údaj pro trestnou činnost, z níž je obviněn, relevantní. Falopletysmografické vyšetření nebylo provedeno z několika důvodů, a to toto vyšetření není samozřejmou, rutinní součástí standardního sexuologického vyšetření. Pokládá se pouze za vyšetření pomocné, kterým nelze získat naprosto spolehlivé výsledky. V případě zjištění výrazné sexuální patologie (například sadismus), může toto vyšetření přinést odpovídající nález. V případě přítomnosti sexuální patologie méně výrazné nebo není-li sexuální patologie nalezen a žádná, pak toto vyšetření přináší nálezy nespecifické, respektive nevýznamné. Takový výsledek by bylo možno očekávat i v případě obžalovaného.

19. Jak již bylo zmíněno v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, státní zástupce v řízení před soudem předložil soudu další důkazy. Jednalo se především o protokol o trestním oznámení ze strany svědkyně M. B. (č. 1. 260), dále úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu sepsaný s toutéž osobou (č. 1. 262), dále úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu sepsaný s U. F. (č. 1. 264), a to v jiném trestním řízení. Z obsahu těchto listin vyplynuly indicie, že nezletilou poškozenou měl kromě obžalovaného zneužívat i její bratr J. Š., jak ostatně po celé řízení tvrdil obžalovaný. Státní zástupce dokonce i navrhl opětovný výslech nezletilé poškozené v řízení před soudem. Dále státní zástupce předložil soudu úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu (č. 1. 274) ze stejného jiného trestního řízení, ze kterého vyplývalo v podstatě vysvětlení nezletilé poškozené, proč z obsahu výše citovaných důkazů vyplývají tam uvedené indicie. Jak bylo uvedeno výše, nezletilá poškozená byla posléze v řízení před soudem jako svědkyně vyslechnuta a uvedla výše uvedené skutečnosti a podle názoru soudu vše logicky vysvětlila. Kromě jiného se tedy vyjádřila také k dopisu a facebookové komunikaci, které vydala v řízení před soudem svědkyně M. Š. a ze kterých mělo vyplývat, že pachatelem trestné činnosti není obžalovaný, ale J. Š.. Vzhledem k časové posloupnosti předkládaných důkazů soud předvolal k svědeckým výpovědím v hlavním líčení jak M. B., tak U. F. Svědkyně M. B. vypovídala v hlavním líčení dne 8. 1. 2019 (č. 1. 294). Uvedla, že pracuje v organizaci o.p.s., která se věnuje lidem, kteří se nacházejí v nějaké nepříznivé sociální situaci. Pracuje jako sociální pracovníce. U. F. je její klientka. Nyní vyhledala jejich pomoc s tím, že se dozvěděla o té záležitosti s P.. Kontaktovala je někdy v listopadu a vypověděla, že se jí P. svěřila, že jí tři roky znásilňuje její starší bratr, jehož jméno neřekla. Paní F. byla znepokojena tím, že věc je již na policii a bratr stále bydlí s nezletilou poškozenou v jejím pokojíčku, a tudíž dochází k těm stykům. Dále jim řekla, že P. měl znásilnit i partner její starší sestry, jehož rovněž nejmenovala, dále říkala, že to P. měla říkat i mezi dětmi na hřišti. Paní F. je ohledně rodiny Š. kontaktovala pouze v tomto případě, hovor trval asi hodinu. Dále sdělila, že to byla oznámit už i jiným pracovnícům, ale nikdo s tím nechce nic dělat. Na policii jít nechtěla. Svědkyně dále vypověděla, že až poté se dostali do kontaktu s rodinou Š. ohledně P.. Byla s ní v osobním kontaktu, ale o znásilnění s ní nemluvila. Dále uvedla, že svědkyně U. F. se k soudu nedostaví, byť spolu byly domluveny, že přijedou společně. Vzhledem k tomu, že následně vypovídala před soudem nezletilá poškozená a uvedla již známé skutečnosti, dospěl soud k závěru, že svědecký výslech U. F. je zcela nadbytečný vzhledem k logickému vysvětlení ze strany nezletilé poškozené.
20. Vzhledem k obsahu výpovědi svědkyně M. Š. v hlavním líčení dne 26. 11. 2018, který se týkal především situace ze dne 25. 11. 2018, kdy byla nezletilá poškozená z bydlíště svědkyně převezena do nemocnice (i k tomu se nezletilá poškozená vyjadřovala) si soud vyžádal podrobnou **zprávu Městského úřadu v , odboru sociálních věcí a zdravotnictví**. Z této zprávy ze dne 4. 12. 2018 (č. 1. 284) kromě jiného vyplynulo, že od roku 2014 do roku 2017 nebylo u nezletilé poškozené nic řešeno. Do roku 2017 řešili především nezletilého J. umístěného v zařízení pro výkon ústavní výchovy. V roce 2017 bylo řešeno znásilnění nezletilé P. ze strany obžalovaného. Rodičům bylo doporučeno kontaktovat odborníka psychologa, což však učinili po opakovaných upozorněních v říjnu 2018. Od začátku roku 2018 opakovaně dostávali informace o tom, že v rodině panuje napjatá atmosféra. V březnu 2018 poprvé řešili útěk nezletilé P. z domácnosti, kdy se po vypátrání odmítala vrátit domů, protože ji mají doma opakovaně fyzicky trestat (nejprve mluvila o trestání ze strany bratra J., následně o trestání ze strany rodičů), ale po pár dnech mluvila úplně jinak. Proto byla nejprve umístěna na sociální lůžko v Nemocnici v a následně se souhlasem zákonného zástupce do ZDVOP v , kde byla od 31. 3. 2018 do 29. 6. 2018. Když zde byla umístěna, chtěla zase domů a neměla s rodinou problémy. Rodiče však souhlasili, aby zde byla do konce školního roku. Dne 13. 10. 2018 opětovně řešili nezletilou P., kdy byli přivoláni na obvodní oddělení Policie ČR v . Zde se nacházela nezletilá P. a hovořila o tom, že ji bratr venku

napadl pěstí do obličeje a následně ji měl i kopat. Důvodem měl být mobilní telefon, který měla prodat. P. byla odvezena do Nemocnice v. a rodiče se velmi rozčilovali, že není pravdou, že by bratr P. napadl a ani oni P. nebijí. P. má být podle nich hodná holka, ale poslední dobou je zlobí, když nechodí včas domů a užívá návykové látky (test na ně byl negativní). P. se zpočátku odmítala domů vrátit, ale po deseti minutách si to rozmyslela, a přestože v danou chvíli s rodiči nehovořila, domáhala se návratu domů. Odmítla umístění na sociální lůžko v Nemocnici v. Po vyšetření lékařem byla z nemocnice propuštěna do péče rodičů. Vzhledem k těmto událostem bylo uvažováno o podání návrhu na nařízení výchovného opatření. Než k tomu došlo, opět byli Policií ČR kontaktováni o víkendu dne 25. 11. 2018. Nezletilá P. se nacházela u své sestry M. a jejího partnera, tedy obžalovaného, doma. Údajně k nim docházela již delší dobu a stěžovala si na napjatou situaci doma a na opakované fyzické útoky ze strany bratra J. Ze soboty 24. 11. na neděli 25. 11. 2018 přespala u své kamarádky I. M., kde ji matka hledala, ale ona se nechala zapřít. Ráno pak odešla ke své sestře M. domů, kde se naobědvala, a obžalovaný kontaktoval policii. Hlídkou policie za přítomnosti sociální pracovnice byla dopravena na obvodní oddělení Policie ČR v., kde byla vyslechnuta ona i její kamarádka I. Bylo jí vysvětleno, že po výsledku bude umístěna na sociální lůžko Nemocnice v. a následně bude podán návrh na její umístění do dětského diagnostického ústavu. Stejně to bylo vysvětleno matce, která se v průběhu výsledku dostavila. Ta při pohovoru opakovaně uváděla, že její syn J. nikoho nezmlátil a že má s dcerou poslední dobou problémy, kdy je drzá a nechce respektovat pravidla (nechodí včas domů a podobně). Na základě toho pak byla soudním rozhodnutím předána do péče Dětského diagnostického ústavu v. Od neděle 25. 11. do čtvrtka 29. 11. 2018 zůstávala nezletilá P. na sociálním lůžku Nemocnice v., kde ji minimálně jednou navštívila sestra M. s obžalovaným a koupili jí nový telefon, přestože P. telefon měla. Matka na odboru uvedla, že si s otcem nepřejí, aby tito dva dceru kontaktovali. Existuje několik oznámení na Policii ČR mezi M. Š. a rodinou Š., kdy se jednalo o verbální i fyzické napadání ze strany M. vůči nezletilé P. Je proto velice zvláštní, že se oba o nezletilou P. zajímají a chtějí jí pomáhat. Při prověřování možného znásilnění nezletilé P. ze strany bratra J. tato sdělila, že ji sestra M. požádala o to, aby řekla, že ji znásilnil bratr J. Měla jí slíbit, že jí s obžalovaným koupí nový mobilní telefon, když toto řekne. Mobilní telefon nezletilá P. od sestry minulý týden dostala.

21. Soud provedl postupem dle § 2 odst. 5 trestního řádu všechny shora uvedené důkazy a zhodnotil je způsobem, který mu ukládá § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného ve smyslu podané obžaloby respektive tak, jak byla vyjádřena ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku, byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána. Pokud obžalovaný naryhoval doplnění dokazování ohledně opakovaného výsledku své partnerky svědkyně M. Š., aniž by uvedl, k jakým skutečnostem by měla být znovu vyslechnuta, pak soud považoval provedení tohoto důkazu za nadbytečné. Svědkyně v hlavním líčení vypovídala dne 26. 11. 2018 a není zřejmé, jaké nové skutečnosti by mohla uvést. Stejně nadbytečným se soudu jeví svědecký výslech A. F., sousedky obžalovaného, která měla být přítomna u něho v bytě v noci poté, co jeho partnerka byla odvezena do nemocnice. Opět není známo, k jakým skutečnostem by měla vypovídat, ale z provedených důkazů není jediná zmínka o tom, že by měla cokoli vědět o vztahu mezi obžalovaným a nezletilou poškozenou. Důvody, pro které soud upustil od svědeckého výsledku U. F., byly uvedeny již výše, v souvislosti se svědeckou výpovědí nezletilé poškozené před soudem je provedení takového důkazu pro účely tohoto trestního řízení zcela nadbytečné. Nezletilá poškozená potvrdila, že skutečnosti, o kterých U. F. měla vědět, této skutečně sdělila a nevysvětlila proč. Jak již bylo řečeno, o vině obžalovaného nemohlo být jakýchkoliv pochybností. Z žalované trestné činnosti je opakovaně jednoznačně usvědčován výpovědí nezletilé poškozené P. Š., věrohodnost jejích výpovědí byla potvrzena znaleckým posudkem z odvětví psychologie. Opakovaně slyšená znalkyně byla přítomna dvou výsledků nezletilé poškozené a měla možnost ji vyšetřit. Závěry o důvěryhodnosti nezletilé poškozené jsou zcela logické a přesvědčivé. Nelze přehlédnout, že

stejné skutečnosti, které nezletilá poškozená sdělila orgánům činným v trestním řízení, uvedla i své sestře, svědkyni N. D., a to opakovaně. Rodiče nezletilé poškozené zjevně nejsou osobami, s nimiž by nezletilá poškozená mohla něco takového probírat, což bylo zjevné i z jejich vystupování před soudem. Není tedy s podivem, že se jim nezletilá poškozená nesvěřila, ale důvěru v tomto směru měla ke své starší sestře. Z výpovědi další sestry, svědkyně D. S., vyplynulo, že také ona měla v době svého dospívání s obžalovaným pohlavní styk, nelze tedy nevidět, že obžalovaného přitahují dospívající dívky a nemá zábrany v navazování intimních styků s nimi. To, že nezletilá poškozená měla již pohlavní styk, vyplynulo z citované lékařské zprávy. Skutečnost, že jak obžalovaný, tak svědkyně M. S. požadovali, aby nezletilá poškozená uvedla, že pachatelem trestné činnosti je její bratr J., vyplynulo nejen z výpovědi jmenované, ale prokazatelně také ze zadokumentovaného jednání obou, především pokud jde o koupi telefonu a nenadálou starost o osud nezletilé poškozené, jak vyplynulo ze zprávy Městského úřadu v . Pokud ve prospěch obžalovaného vypovídala svědkyně M. S., pak podle názoru soudu jde o výpověď zcela účelovou, která je vedena snahou vyvinut svého partnera, s nímž má několik dětí a další společně vychovávají, takže úloha živitele rodiny v případě obžalovaného je naprosto nezastupitelná. Pokud jde o jimi předložený dopis a facebookovou komunikaci, pak se k tomuto nezletilá poškozená logicky a podle tvrzení znalkyně věrohodně vyjádřila. Skutečnost, že se jedná o účelově vypracovaný dopis, vyplývá i z toho, že nej nezletilá poškozená měla vhodit do schránky bez obálky, přestože v tu dobu měla docházet do bytu za svojí sestrou a mohla jí takovýto dopis kdykoli osobně předat. Tvrzení nezletilé poškozené, že byla o napsání tohoto dopisu požádána, se ve světle tohoto jeví jako zcela logické. Nelze přehlédnout, že již ve své první výpovědi nezletilá poškozená uvedla, že ji sestra i obžalovaný žádali, aby vinu svalila na bratra J. S. Tento svědek byl taktéž opakovaně vyslechnut a takové jednání popřel. Je třeba také připomenout telekomunikační provoz mezi nezletilou poškozenou a obžalovaným v inkriminované době a nepříjemné pro soud je jeho vysvětlení v tom směru, že nezletilé poškozené psal, že ji miluje jako dceru. Jedná se o mladší sestru jeho partnerky, v podstatě o švagrovou, jeho vysvětlení by se dalo pochopit tehdy, pokud by ji jako dítě své partnerky vychovával, tedy v podstatě by ji vychovával jako dceru nevlastní. Lze tedy uzavřít, že obhajoba obžalovaného byla ve všech bodech vyvrácena a jeho vina byla provedenými důkazy bez jakýchkoliv pochybností prokázána.

22. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsané v obžalobě, respektive ve skutkové větě výroku rozsudku, se dopustil obžalovaný, který je jednoznačně trestně odpovědný, pak soud také musel určit, zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného je třeba předeslat, že ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestně-právní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku pak trestný čin je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu. V konkrétním případě jde o zvlášť závažný zločin podle § 14 odst. 3 trestního zákoníku, neboť podle tohoto ustanovení jsou zvlášť závažnými zločiny ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. Jednání obžalovaného popsané ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku je nutné právně kvalifikovat jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let, trestní sazba trestu odnětí svobody v tomto případě činí pět až dvanáct let. Pokud jde o jednotlivé znaky spáchaného trestného činu, lze konstatovat, že za bezbrannost se ve smyslu § 185 trestního zákoníku považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popřípadě ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. V případě této skutkové podstaty je pojem bezbrannosti chápán v jejím nejširším smyslu. Jednak se může jednat o bezbrannost, která

předpokládá celkovou odevzdanost se pachateli bez jakýchkoli známek projevů vlastní vůle či schopnosti na požadavky pachatele jakkoliv reagovat. Jedná se zde o takový stav, kdy se oběť nachází v situaci, již sama nevnímá, a tudíž není schopna jakéhokoliv vlastního úsudku a tedy ani jakkoliv ovlivnit jednání pachatele. V takovém stavu se nachází člověk, který je například v bezvědomí, v mdlobách nebo v silném obluzení alkoholem, při němž zcela nevnímá situaci kolem sebe, v hypnotickém spánku, v umělém spánku nebo hlubokém spánku, pod vlivem drog, které ho zcela zbavily vlády nad sebou samou, nebo v obdobném stavu způsobeném chorobou a podobně. Jde o stav, v němž si oběť vůbec neuvědomuje, co se s ní děje, a proto ani nemůže hodnotit situaci, ve které u ní dochází k pohlavnímu styku s pachatelem. *Tuto bezbrannost lze označit za celkovou či absolutní.* Ve stavu bezbrannosti se však nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá například u osob trpících duševní chorobou, pro niž nechápou význam pachatelova jednání anebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku. V takových případech bezbrannosti se jedná o *psychickou bezbrannost*, v důsledku které oběť často nechápe, co se po ní požaduje, respektive co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání. O takový druh bezbrannosti se jednalo právě v případě nezletilé poškozené, jejíž intelektové schopnosti se pohybovaly v pásmu lehké až středně těžké mentální retardace, její osobnost se vyznačovala nedostatečným rozvojem myšlení. Vzhledem k věku, intelektu, mravní a rozumové vyspělosti nebyla schopna chápat význam jednání obžalovaného a jeho důsledky a nebyla schopna posoudit význam odporu proti jeho jednání a případný nesouhlas dát najevo. Tyto skutečnosti vyplynuly z vypracovaného znaleckého posudku z odvětví psychologie. Je zcela zřetelné, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, neboť všechny jeho kroky směřovaly k tomu, aby opakovaně uskutečnil s nezletilou poškozenou pohlavní styk, čehož také docílil. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Zahrnuje širokou škálu činností jako například soulož a jiné pohlavní styky provedené srovnatelným způsobem, zejména orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, eventuálně jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Dochází při tom k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu ženy. To znamená, že oba tyto orgány se spolu spojí v jednom okamžiku. Postačí, že došlo jen k částečnému zasunutí pohlavního údu muže do pochvy ženy. Při tom nemusí ani dojít k porušení panenské blány. Spojením pohlavních orgánů je znásilnění dokonáno bez ohledu na to, zda došlo k pohlavnímu ukojení. Z provedených důkazů, především z výpovědi nezletilé poškozené a lékařské zprávy lékaře gynekologa je zřejmé, že ke spojení pohlavních orgánů došlo a panenská blána nezletilé poškozené byla narušena. Nemůže být tedy pochyb, že ze strany obžalovaného k souloži došlo. Pokud jde o znak „na dítěti mladším patnácti let“, pak i tento znak byl naplněn. Obžalovaný musel bez jakýchkoli pochybností znát věk nezletilé poškozené, jakož i její mentální úroveň, neboť její nejstarší sestra je jeho partnerkou, nezletilá poškozená k němu docházela do domácnosti a pomáhala s péčí o jeho děti, byla s ním tedy v častém kontaktu a obžalovaný z jejího vystupování a jednání takovouto povědomost mít musel, o znalosti věku nemusí být vedena další diskuze. Na rozdíl od obžaloby je soud toho názoru, že z provedených důkazů, především z výpovědi nezletilé poškozené, nebylo prokázáno, že by obžalovaný nezletilou poškozenou osahával na genitáliích a prsou. O takovémto jednání nezletilá poškozená nevypovídala. Lze souhlasit s tím, že k pohlavním stykům došlo ze strany obžalovaného v rozmezí jednoho měsíce opakovaně nejméně ve čtyřech případech. Způsob byl stále stejný, je zcela evidentní časová i místní souvislost. Stejný byl i předmět útoku obžalovaného, kterým byla nezletilá poškozená. Jeho jednotlivé útoky byly vedeny stále stejným záměrem uspokojit svůj pohlavní pud a naplňovaly

stále stejnou skutkovou podstatu trestného činu. Ohledně počtu útoků bylo vycházeno z výpovědi nezletilé poškozené, která vypovídala o nejméně čtyřech útocích. Proto byla trestná činnost obžalovaného posouzena jako pokračující ve smyslu § 116 trestního zákoníku. Pokud jde o dobu spáchání, respektive časový úsek, ve kterém se obžalovaný trestné činnosti dopustil, tento byl vymezen od doby hospitalizace svědkyně M. Š. v Nemocnici v , kdy podle nezletilé poškozené mělo dojít k prvnímu styku, do okamžiku, kdy byla trestná činnost obžalovaného ze strany její sestry oznámení na policii.

23. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, vzal v úvahu všechny zásady uvedené v § 36 až § 38 trestního zákoníku. Soud při tom dospěl k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem. Při stanovení jeho druhu a výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, vzhledem k rozpětí trestní sazby však nepřipadal v úvahu jiný trest než trest odnětí svobody. Soud tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále musel přihlédnout také k chování obžalovaného po činu. V tomto směru nemohlo zůstat bez povšimnutí jednání obžalovaného, kterým se snažil zjištěným způsobem přesvědčit nezletilou poškozenou, aby jako pachatele trestné činnosti neoznačovala jeho, ale svého bratra. Při určení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu vycházel soud z okolností uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním porušil chráněný zájem, kterým je lidská důstojnost v sexuální oblasti. Obžalovaný se zvláště závažného zločinu dopustil vůči dítěti, které k němu mělo blízký vztah jako k partnerovi své sestry, určitým způsobem ho respektovalo a důvěřovalo mu. Obžalovaný v podstatě zneužil takového postavení a taktéž její prokázané mentální úrovně. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je rozvedený a v současné době žije se svojí partnerkou, svědkyní M. Š., ve společném bydlšti, kde vychovávají tři společné nezletilé děti a dvě nezletilé děti své partnerky z předchozího vztahu. Obžalovaný pracuje jako řidič kamionu, podle jeho tvrzení činí jeho měsíční příjem 40 000 Kč. Od předchozího zaměstnavatele, společnosti , spol. s r. o., je hodnocen pozitivně. Z místa bydliště bylo sděleno, že byl v roce 1998 projednáván pro jeden přestupek a byla mu uložena pokuta 500 Kč. V souvislosti s možností nápravy vzal soud do úvahy, že obžalovaný byl v minulosti desetkrát projednáván před soudem. Jedná se o odsouzení staršího data. Naposledy byl trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 3. 2012 č. j. 32 T 39/2012 – 160 uznán vinným spácháním přečinu zpronevěry § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku a byl mu uložen podmíněný trest. Usnesením stejného soudu ze dne 8. 1. 2013 č. j. 32 T 39/2012 – 175 bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, uvedený trest se mu promíjí, a to s účinky zahlazení. Vzhledem k těmto skutečnostem a vzhledem k době, která uplynula od ostatních odsouzení, nehodnotil soud tato jako přitěžující okolnost. Nemohl však v tomto směru obžalovanému přiznat ani polehčující okolnost řádného života, neboť má za sebou bohatou kriminální minulost. Soud neshledal ani jiné polehčující okolnosti, na druhou stranu obžalovanému přitěžovalo podle § 42 písm. h) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin ke škodě osoby blízké, neboť takovou osobou vzhledem k příbuzenskému vztahu nezletilá poškozená určité byla. Pokud soud vycházel ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, které jsou rozhodné pro stanovení druhu trestu a jeho výměry, pokud zhodnotil povahu a závažnost trestného činu ve smyslu § 39 odst. 2 trestního zákoníku a přihlédl podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, pak jeho úvahy vyústily v jediný možný závěr, že obžalovanému musí být uložen trest odnětí svobody v trestní sazbě § 185 odst. 3 trestního zákoníku, tedy v rozmezí pět až dvanáct let. Soud totiž neshledal žádnou okolnost, která by umožňovala mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Odpovídající výměrou takového trestu je trest okolo jedné třetiny zákonné trestní sazby, konkrétně ve výši 6 a půl roku. Jedná se o trest výrazný, avšak je třeba připomenout, že obžalovaný se svého jednání dopouštěl opakovaně, využívaje svého postavení a mentální nezralosti nezletilé poškozené. Pro výkon trestu odnětí svobody podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou, jak

mu to toto ustanovení trestního zákoníku ukládá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 10. 1.2019

JUDr. Jan Špeta , v.r.
předseda senátu